



EUROJUST
ÅRSBERETNING
2011



Eurojust Arc-bygningen

INDHOLD

NOTE VEDR. EUROJUST-AFGØRELSEN.....	6
FORKORTELSER	7
FORORD	8
RESUMÉ.....	11
1 OPERATIONELLE AKTIVITETER.....	13
1.1 Indledning	13
1.2 Eurojusts retlige samarbejde om sager.....	13
1.2.1 Problemer og bedste praksis i Eurojusts sagsarbejde.....	13
1.2.2 Koordineringsmøder.....	15
1.2.3 Koordineringscentre	15
1.2.4 Artikel 6 og 7 i Eurojust-afgørelsen	17
1.2.5 Konventioner om gensidig retshjælp	19
1.2.6 Problemer vedrørende indsamling og brug af bevismateriale	19
1.2.7 Forebyggelse og løsning af jurisdiktionskonflikter.....	21
1.2.8 Overførsel af retsforfølgning i straffesager	22
1.2.9 Udveksling af oplysninger fra strafferegistre	22
1.2.10 Europæiske arrestordrer.....	23
1.2.11 Kendelser om indefrysning.....	27
1.2.12 Konfiskation og inddrivelse af udbytte	28
1.2.13 Kontrollerede leverancer.....	28

1.3 Retligt samarbejde inden for prioriterede kriminalitetsområder	30
1.3.1 Terrorisme	30
1.3.2 Narkotikahandel	30
1.3.3 Menneskehandel	32
1.3.4 Bedrageri	33
1.3.5 Korruption	34
1.3.6 It-kriminalitet	34
1.3.7 Hvidvask af penge	35
1.3.8 Andre organiserede kriminelle aktiviteter	37
1.4 Fælles efterforskningshold	39
1.5 Eurojusts sagsarbejde med tredjelande	42

2 RELATIONER MED EU-INSTITUTIONER OG -PARTNERE 45

2.1 Institutionelle relationer	45
2.1.1 Europa-Parlamentet	45
2.1.2 Rådet for Den Europæiske Union	45
2.1.3 Europa-Kommissionen	46
2.2 Netværk af praktikere	46
2.2.1 Det Europæiske Retlige Netværk	47
2.2.2 Sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold	47
2.2.3 Europæisk netværk af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser	48
2.2.4 Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere	48
2.2.5 Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne	48
2.3 EU-agenturer og -organer	49
2.3.1 Europol	49
2.3.2 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig	51

2.3.3	Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser.....	52
2.3.4	Det Europæiske Politiakademi	52
2.3.5	Ledere af EU-institutioner på området for retlige og indre anliggender	53
2.4	Relationer uden for EU	53
3	EUROJUST-AFGØRELSEN, EUROJUSTS FREMTID OG ADMINISTRATIVE UDVIKLING	55
3.1	Gennemførelse af Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust	55
3.2	Aktionsgruppe om Eurojusts fremtid.....	58
3.3	Administrativ udvikling	58
3.4	Aktindsigt i Eurojusts dokumenter.....	60
4	OPFØLGNING PÅ RÅDETS KONKLUSIONER	63
BILAG	69
Figur 1	– Udvikling i sagsantal 2002-2011	69
Figur 2	– Bilaterale/multilaterale sager.....	70
Figur 3	– Status over åbne og afsluttede sager 2003-2011	71
Figur 4	– Generel klassifikation af sager	72
Figur 5	– Prioriterede kriminalitetstyper i Eurojust-sager	73
Figur 6	– Prioriterede kriminalitetstyper og andre kriminalitetstyper i Eurojust-sager	74
Figur 7	– Eurojust-sager, anmodende lande	75
Figur 8	– Eurojust-sager, anmodede lande	76
Figur 9	– Behandlede sager i koordineringsmøder.....	77
Figur 10	– Koordineringsmøder, anmodende lande.....	78
Figur 11	– Koordineringsmøder, anmodede lande	79

Note vedr. Eurojust-afgørelsen

Eurojust-afgørelsen – Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet, som senest ændret ved Rådets afgørelse 2009/426/RIA af 16. december 2008 om styrkelse af Eurojust – benævnes i denne årsberetning "Eurojust-afgørelsen".

En konsolideret udgave af Eurojust-afgørelsen, der alene er udarbejdet til orientering af Rådets Generalsekretariat, kan ses på Eurojusts websted www.eurojust.europa.eu.

Forkortelser

AWF	Analyseregister
CEPOL	Det Europæiske Politiakademi
CMS	Sagsforvaltningssystem
COSI	Den Stående Komité for den Indre Sikkerhed
EAW	Europæisk arrestordre
EIO	Europæisk efterforskningskendelse
EJN	Det Europæiske Retlige Netværk
ENCS	Det nationale Eurojustkoordineringssystem
Frontex	Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser
JIT	Fælles efterforskningshold
MLA	Gensidig retshjælp
OCC	Koordineringsvagt
OCTA	Trusselsvurdering om organiseret kriminalitet
OLAF	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig
TE-SAT	Rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa
THB	Menneskehandel

Forord

Dette er den tiende årsberetning for EU's enhed for retligt samarbejde. 2011 bød på en betydelig udvikling af Eurojusts kerneaktivitet med hensyn til den operationelle bekæmpelse af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Der var kun en lille stigning i antallet af sager, der blev forelagt Eurojust af medlemsstaterne, i forhold til 2010, men der var en markant stigning i Eurojusts koordineringsaktiviteter.

Ved koordineringsmøderne samles Eurojusts eksperter med deres kollegaer i medlemsstaterne og i EU-organerne. Møderne gør det muligt at træffe effektive beslutninger om, hvornår, hvor og hvordan retshåndhævende og retlige aktioner mod organiserede kriminelle grupper i grænseoverskridende sager skal finde sted. Disse operationelle møder er værdifulde for praktikerne i medlemsstaterne – en stigning på 40 % i antallet af møder i 2011 er et tydeligt bevis herpå. Samtidig er denne stigning en alvorlig påmindelse om, at truslen fra grænseoverskridende kriminalitet ikke er blevet mindre. For første gang var disse møder med til at koordinere over 200 sager.

2011 bød også på en markant udvikling af konceptet for koordineringsmøder, idet man introducerede "koordineringscentret". Når der ved et koordineringsmøde er truffet beslutning om operationel aktivitet i medlemsstaterne en bestemt dag, står Eurojusts eksperter nu til rådighed i et sikkert koordineringscenter for at rådgive deres medlemsstater og EU-kollegaer. Når selve aktionen er i gang, kan de hjælpe med spørgsmål om tilladeligheden af at anvende bestemte bevismidler i forskellige jurisdiktioner, udarbejdelse af europæiske arrestordrer og andre anmodninger om retshjælp. Eurojust etablerede koordineringscentre i syv sager i 2011, omhandlende alt fra menneskehandel, narkotikahandel til alvorligt bedrageri. Disse resultater er nået på trods af, at mange medlemsstater stadig mangler at gennemføre bestemmelserne i den reviderede Eurojust-afgørelse.

Et andet vigtigt område i Eurojusts koordineringsarbejde i 2011 var fælles efterforskningshold. Fælles efterforskningshold, der indledningsvis blev anset som værende bureaukratiske, opfattes nu som et nyttigt redskab i kampen mod grænseoverskridende kriminalitet. De giver mulighed for, at praktikere fra forskellige jurisdiktioner kan arbejde sammen uden de problemer og forsinkelser, der forbindes med de traditionelle former for gensidig retshjælp. I 2011 blev Eurojust hjemsted for sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold, og i løbet af året deltog Eurojusts anklagere, dommere og politifolk i cirka 30 hold.

Der skete også fremskridt med hensyn til den fremtidige infrastruktur for Eurojust. Holland og EU-myndighederne nåede til enighed om, at arbejdet med en ny bygning til Eurojust kunne sættes i gang. Eurojusts medarbejdere får således mulighed for at arbejde samlet i én bygning i stedet for de nuværende to bygninger. Bygningen forventes at stå klar i 2015. En anden fordel ved den nye bygning er, at Eurojust bliver placeret tæt på en af dets vigtigste EU-partnere, Europol. Dermed udmøntes behovet for en koordineret respons over for kriminelle grupper, der truer EU-borgerne.

Årsberetningen 2011 har i lighed med tidligere årsberetninger fortsat fokus på det operationelle arbejde. Jeg håber, at denne årsberetning giver en værdifuld redegørelse for Eurojusts aktiviteter inden for bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.



Aled Williams

ALED WILLIAMS
Formand for Eurojust

Eurojust Kollegiet



Siddende fra venstre mod højre:

Elena Dinu, RO, Mariusz Skowroński, PL, Malči Gabrijelčič, SL, Gunars Bundzis, LV, Michèle Coninsx, BE, næstformand, Aled Williams, UK, formand, Raivo Sepp, EE, næstformand, Ilona Lévai, HU, Lampros Patsavellas, EL, Donatella Frendo Dimech, MT, Juan Antonio García Jabaloy, ES

Stående fra venstre mod højre:

Harri Tiesmaa, FI, Ingrid Maschl-Clausen, AT, Jesper Hjortenbergt, DK, Francesco Lo Voi, IT, Laima Čekelienė, LT, Ladislav Hamran, SK, Carlos Zeyen, LU, Mariana Lilova, BG, Ola Laurell, SE, Robert Sheehan, IE, João Manuel Da Silva Miguel, PT, Hans-Holger Herrnfeld, DE, Lukáš Starý, CZ, Sylvie Petit-Leclair, FR, Marc van Erve, NL, Katerina Loizou, CY

Resumé

Antallet af sager, hvor medlemsstaterne bad om bistand fra Eurojust til at bekæmpe alvorlig grænseoverskridende kriminalitet steg en smule i forhold til 2010 fra 1421 til 1441.

Eurojusts koordinerende rolle udviklede sig markant:

- Antallet af sager, der blev behandlet på Eurojusts koordineringsmøder, steg i forhold til 2010 fra 140 til 204
- 80 % af koordineringsmøderne omhandlede "EU's prioriterede kriminalitetstyper" (se nedenfor)
- Næsten 70 % af koordineringsmøderne omfattede tre eller flere medlemsstater
- Syv koordineringscentre sørgede for simultan støtte til operationer i medlemsstaterne
- Europol deltog i 89 af Eurojusts koordineringsmøder.

De otte prioriterede kriminalitetsområder, som Rådet har fastlagt, afspejlede sig i Eurojusts sagsarbejde på følgende vis (i

faldende rækkefølge): narkotikahandel, bedrageri, andre organiserede kriminelle aktiviteter, hvidvask af penge, menneskehandel, terrorisme, korruption og it-kriminalitet.

Eurojusts rolle i fælles efterforskningshold steg støt i 2011:

- 33 nye fælles efterforskningshold blev oprettet med Eurojusts bistand
- Eurojusts nationale repræsentanter deltog i 29 fælles efterforskningshold
- Eurojust evaluerede og forvaltede Kommissionens økonomiske støtte til fælles efterforskningshold omfattende 16 medlemsstater.

10 medlemsstater havde ved udgangen af 2011 gennemført de nødvendige foranstaltninger til at bringe deres nationale lovgivning i overensstemmelse med den reviderede Eurojust-afgørelse.

Eurojusts budget for 2011 var på 31,7 millioner euro. Eurojust brugte 95,6 % af budgettet.

Antallet af medarbejdere hos Eurojust i 2011 var 269:

- heraf 42 anklagere, dommere og politifolk med tilsvarende kompetence udstationeret fra medlemsstaterne, der fik bistand i deres arbejde fra 15 udstationerede nationale eksperter
- 210 administrative medarbejdere, som er ansat i henhold til EU's personalevedtægt, der fik bistand i deres arbejde fra to udstationerede nationale eksperter.

Man nåede til enighed med Holland som værtsstat om nye lokaler til Eurojust i 2015. Der blev ligeledes opnået enighed med EU-institutionerne omkring de budgetmæssige konsekvenser.

Der blev i 2011 etableret sekretariater hos Eurojust til både netværket vedrørende fælles efterforskningshold og netværket af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folke-drab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.



1 Operationelle aktiviteter

1.1 Indledning

Eurojusts arbejdsprioriteter for 2011 blev vedtaget på grundlag af Rådets trusselsvurderinger set i forhold til EU-borgerne. De af Rådet identificerede kriminalitetstyper, som udgjorde en særlig trussel, var terrorisme, narkotikahandel, menneskehandel, bedrageri, korruption, it-kriminalitet, hvidvask af penge og andre organiserede kriminelle aktiviteter. Nedenfor følger yderligere oplysninger om Eurojusts sagsarbejde inden for de nævnte områder samt oplysninger om identificerede problemer, bedste praksis og bemærkninger om relateret strategisk arbejde.

I 2011 reagerede Eurojust på medlemsstaternes anmodninger om bistand i 1 441 registrerede sager. To tredjedele af anmodningerne vedrørte "EU's prioriterede

kriminalitetstyper". De resterende sager omhandlede grov kriminalitet som f.eks. drab, voldtægt og røveri. Bilag I indeholder detaljerede statistikker om sagsarbejde og medlemsstaternes inddragelse.

Mens det samlede antal anmodninger om Eurojusts bistand i 2011 næsten var det samme som i 2010, er antallet af møder til koordinering af de retlige og retshåndhævende myndigheders arbejde til gengæld steget markant. Antallet af sager omfattet af koordineringsmøder steg til 204 svarende til en stigning på 44 % i forhold til 2010 (141 sager). Ca. 70 % af koordineringsmøderne omfattede tre eller flere lande, og 80 % vedrørte prioriterede kriminalitetstyper.

Eurojusts inddragelse i oprettelsen af fælles efterforskningshold steg også i 2011 (jf. afsnit 1.4).

1.2 Eurojusts retlige samarbejde om sager

Eurojusts arbejde er hovedsagligt operationelt og handler om at løse problemer i sager om alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. I nogle tilfælde er der tale om problemer af praktisk karakter, eller som følger af særtræk i en national jurisdiktion. Følgende hindringer og eksempler på bedste praksis er blevet identificeret.

1.2.1 Problemer og bedste praksis i Eurojusts sagsarbejde

En tilbagevendende hindring har været forsinkelser i fuldbyrdelsen af anmodninger om gensidig retshjælp. Dette kan have flere forskellige årsager. Sommetider er ufuldstændige juridiske og faktiske beskrivelser af relevant ma-

teriale ensbetydende med, at fuldbyrdelsen af den gensidige retshjælp i én jurisdiktion forsinkes, indtil der er modtaget yderligere eller opklarende oplysninger fra en anden. Sommetider forværres forsinkelsen af forhold som f.eks. manglende centrale databaser, der ville have gjort det muligt hurtigt at identificere bankkonti eller anden ejendom. I andre tilfælde kan der opstå forsinkelser, når en anmodning fra en myndighed i én medlemsstat til en myndighed i en anden medlemsstat sendes til en forkert myndighed pga. forvekslinger om den rette modtager. Sommetider findes juridiske begreber i én jurisdiktion ganske enkelt ikke tilsvarende i en anden jurisdiktion, og problemer med oversættelse – både juridisk og sprogligt – skaber endnu større problemer for fuldbyrdelsen.

Der opstår også problemer, som skyldes forskelle i definitionen af lovovertrædelser, og i den forbindelse har Eurojust været i stand til at fremme dialogen mellem anmodende og anmodede lande og bistået med afklaring af definitionen af lovovertrædelser i de berørte jurisdiktioner.



Koordineringsmøde med 14 medlemsstater, Kroatien, USA og Europol

Eurojust hjalp ofte med at løse problemer ved på et tidligt tidspunkt og ofte under stramme tidsfrister at bistå med at udarbejde og sende retsanmodninger, identi-

ficere den rette nationale myndighed og med at rådgive om krav til bevismateriale i de anmodende og fuldbyrdende lande. Eurojusts tidlige inddragelse i komplekse

sager har betydet, at juridiske og bevismæssige problemer kan identificeres så tidligt, at der kan træffes hensigtsmæssige foranstaltninger. Betydningen af denne tidlige dialog mellem Eurojust og de retlige og retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne, som bistår, kan ikke fremhæves nok. Det kan være alt fra at løse meget praktiske og akutte problemer i en bestemt sag til at overveje taktiske og strategiske erfaringer, der høstes i forbindelse med seminarerne arrangeret af Eurojust.

Eurojust var mere generelt med til at fremme informationsudvekslingen ved hjælp af to særlige redskaber: koordineringsmøder og fælles efterforskningshold. Ved at samle praktikere og fremme udveksling af sagsoplysninger har Eurojust været med til at styrke arbejdsforbindelserne med praktikere i medlemsstaterne og andre EU-organer.

1.2.2 Koordineringsmøder

I 2011 afholdt Eurojust som nævnt koordineringsmøder i 204 sager, hvilket er

en markant stigning i forhold til sidste år. Disse møder tilføjer fortsat stor merværdi for de kompetente nationale myndigheder i grænseoverskridende sager. De er med til at fremme effektiv og rettidig udveksling af oplysninger, sikre løsninger på praktiske og juridiske problemer og opbygge tillid mellem de kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater. Selv om videokonferenceudstyr ikke er optimalt, har det ved koordineringsmøder været med til at skabe fremskridt i sager, hvor det ikke var muligt at samle de relevante parter pga. operationelle tidsfrister.

Koordineringsmøderne førte ofte til, at der blev indgået operationelle aftaler, som Eurojust efterfølgende fulgte op på for at sikre de nationale myndigheders effektive efterlevelse af aftalerne. Aftalerne om at oprette fælles efterforskningshold var af særlig betydning ved koordineringsmøderne. Her deltog ikke kun repræsentanter fra medlemsstaterne men også, hvor det var relevant, repræsentanter fra tredjelande og EU-organer som f.eks. Europol og OLAF. Tredjelande deltog i 45 koordineringsmøder, Europol i 89 og OLAF i otte.



Første koordineringscenter

1.2.3 Koordineringscentre

2011 bød på en markant udvikling inden for koordineringsmødeværktøjer. Med henblik på at øge den operationelle støtte til aktioner over flere dage i forskellige medlemsstater oprettede Eurojust koordineringscentre. Takket være de tekniske



Eurojust ydede bistand til Italien og Holland ved en operation, der gik ud på at arrestere én af Italiens 100 mest eftersøgte personer. Vedkommende tilhørte klanen "Clan Polverino", en "Camorra"-organiseret kriminel gruppe med base i Napoli. Clan Polverino menes at stå bag salg af store mængder narkotika fra Spanien til Italien, drab, afpresning, ulovlig besiddelse af våben, hvidvask af penge gennem forretningsverdenen og andre kriminelle aktiviteter. Anholdelsesaktionen startede tidligere i 2011, da den eftersøgte flygtede fra en anden international politiaktion mod Clan Polverino, men 40 andre medlemmer af banden blev anholdt i Italien og Spanien.

Den eftersøgte blev sporet til Zeewolde. Ved koordineringsmødet hos Eurojust udvekslede de italienske og hollandske politi- og retslige myndigheder oplysninger og planlagde anholdelsesaktiviteterne. De drøftede og fik afklaring på detaljerne omkring udstedelsen af den europæiske arrestordre og andre påkrævede efterforskningskridt i forbindelse med

en retsanmodning med henblik på at sikre en gnidningsløs gennemførelse af operationen.

Det italienske "Carabinieri"-politi og de hollandske politispecialstyrker lavede en razzia i den villa, hvor den eftersøgte boede under et falsk navn med sin kæreste. Under operationen kunne politimyndighederne beslaglægge et falsk pas, 20.000 euro og fotos af den eftersøgte sammen med chefen for Clan Polverino.

Eurojusts koordinering var med til at sikre grundlaget for en vellykket gennemførelse af aktionen. En aktion, der markerede et vigtigt skridt i kampen mod Clan Polverino, en kamp der havde været ført siden 2007 af Napolis antimafiakontor i samarbejde med den spanske "Guardia Civil" og de hollandske politispecialstyrker. De udvekslede oplysninger ved flere koordineringsmøder hos Eurojust, der efterfølgende blev analyseret, var med til at identificere kommandostrukturen i den organiserede kriminelle gruppe.

faciliteter i koordineringscentrene kan Eurojust via en sikker og simultan forbindelse være i kontakt med anklagere,

dommere og politifolk i andre lande. Da de operationelle aktioner gennemføres i medlemsstaterne, og beslaglæggelser og

anholdelser skaber nye kommandoveje, kan Eurojust reagere med det samme på akutte forhold f.eks. ved at udarbejde europæiske arrestordrer, ved at vurdere krav til bevismateriale og spørgsmål af juridisk karakter, ved udstedelse af ransagningskendelser eller ved blokering af en bankkonto.

Derudover fremskyndes kommunikationen mellem de nationale retlige myndigheder, der gennemfører den operationelle aktion, idet der kan ske en øjeblikkelig indberetning af resultater og hændelser til centret, hvilket sikrer en samtidig koordinering blandt alle involverede myndigheder.

I nogle sager blev disse centre oprettet med meget kort varsel, i ét tilfælde inden for tre timer - et bevis på Eurojusts evne til at reagere hurtigt i forhold til de operationelle behov hos de retslige myndigheder og anklagemyndighederne i medlemsstaterne.

Der blev etableret syv koordineringscentre i 2011 til bekæmpelse af kriminali-

tetsområder som f.eks. narkotikahandel, hvidvask af penge, tobakssmugling, bedrageri og menneskehandel.

1.2.4 Artikel 6 og 7 i Eurojust-afgørelsen

Artikel 6 og 7 i Eurojust-afgørelsen giver de nationale medlemmer enkeltvis og Kollegiet som sådan mulighed for at fremsætte anbefalinger om sager til medlemsstaternes kompetente myndigheder. Disse anbefalinger er værdifulde redskaber til at forbedre det retlige samarbejde og illustrerer den løbende dialog mellem Eurojusts nationale medlemmer og deres myndigheder om operationelle spørgsmål.

I 2011 fandt dialogen med de retlige myndigheder og retshåndhævende organer sted både uformelt og formelt. Anvendelsen af artikel 6 skete i forskellige forbindelser, sommetider som opfølgning på indledende uformelle drøftelser og møder med nationale myndigheder, eller som følge af problemer, der blev identificeret ved koordineringsmøder, el-

De franske toldmyndigheders stikprøvekontrol af en spansk bil i 2010 afslørede en stor mængde pengesedler med tydelige spor af kokain. Undersøgelser viste, at bilens fører havde forbindelser til en organiseret kriminel gruppe, der opererede i Frankrig, Belgien, Tyskland, Spanien og Holland. På grund af den komplekse efterforskning blev Eurojust kontak-
tet og foreslog en aktionsdag, der blev styret gennem et koordineringscenter.

I juni 2011 blev der etableret et koordineringscenter hos Eurojust med forbindelser til de retslige myndigheder i fem medlemsstater og med værdifuld bistand

fra Europols mobile kontor. På den måde sikredes en samtidig overførsel og koordinering af oplysninger mellem de efterforskende og retslige myndigheder samt en efterfølgende analyse af nye oplysninger, da der blev foretaget anholdelser og ransagninger. Ni mistænkte blev anholdt, og der blev gennemført ti samtidige ransagninger i forskellige medlemsstater. Der blev beslaglagt en stor mængde bevismateriale, ejendele og udstyr til at fremstille narkotika. Der blev udstedt europæiske arrestordrer mod tyske, colombianske, libanesiske og tyrkiske statsborgere, der var mistænkt for at være aktive medlemmer af det store og meget komplekse netværk.

ler ganske enkelt som følge af oplysninger fra en anmodende myndighed i en retsanmodning.

På grund af de uformelle kontakters betydning i henhold til artikel 6 og 7, sendes der som regel kun formelle anmodninger i henhold til disse bestemmelser i de tilfælde, hvor der er særlige proceduremæssige ordninger i visse medlemsstater. I 2011 blev der sendt 14 formelle anmodninger på

grundlag af artikel 6 i Eurojust-afgørelsen, hvoraf nogle er nævnt nedenfor:

Anmodninger om at indlede efterforskning eller retsforfølgning af konkrete forhold – artikel 6, stk. 1, litra a, (i)

Eurojusts nationale enheder udstedte seks anmodninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra a, (i). I en sag bad den italienske enhed de italienske myndigheder

om at overveje efterforskning i en sag, der havde sit udspring i en fransk sag om menneskehandel med relation til seksuel udnyttelse. Anmodningen resulterede i, at der blev indledt en multilateral efterforskning, der bredte sig til Tjekkiet, Irland, Italien og Europol.

I tre sager om hvidvask af penge bad Eurojust de relevante italienske retsforfølgende myndigheder om at træffe foranstaltninger på grundlag af oplysninger fra de portugisiske og tyske myndigheder. Der blev også sendt anmodninger i sager om ulovlig smugling af indvandrede med forbindelse til organiseret kriminalitet, der omfattede Tyskland, Østrig, Grækenland, Italien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og i en sag om smugling af cigaretter. I alle sager indledte de italienske myndigheder efterforskningerne. En sag figurerer i afsnit 1.3.7.

Anmodninger til medlemsstaternes kompetente myndigheder om at acceptere, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølg-

ning vedrørende konkrete forhold – artikel 6, stk. 1, litra a, (ii)

I en sag anmodede en af Eurojusts nationale enheder dets myndigheder om at indlede efterforskning og retsforfølgning vedrørende konkrete forhold i en bedragerisag. Den kompetente nationale myndighed fulgte Eurojusts anbefaling.

Anmodninger til de kompetente myndigheder om at foretage en koordinering mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder – artikel 6, stk. 1, litra a, (iii)

Der blev sendt tre formelle anmodninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra a, (iii), og der blev indledt efterforskning i alle sager. De italienske nationale myndigheder blev bedt om at sikre koordinering af deres igangværende retssager med de andre involverede medlemsstater (Belgien, Bulgarien og Tyskland) i en fransk sag om cigaretsmugling. Et lignende initiativ blev taget i en sag om skattevig og hvidvask af penge, der omfattede otte italienske myndigheder og Holland.

En koordineret aktion fandt sted efter aftale med de hollandske myndigheder, og der blev gennemført en række vellykkede ransagninger. En tredje anmodning førte til, at der blev indledt efterforskning i en sag vedrørende narkotikahandel.

Anmodninger om at meddele Eurojust de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver – artikel 6, stk. 1, litra a, (v)

Eurojusts evne til at modtage og videreformidle oplysninger hurtigt og effektivt er afgørende for en vellykket efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet og helt centralt for Eurojusts kerneaktivitet. Tre anmodninger om informationsudveksling på grundlag af artikel 6 blev formelt registreret. I en lettisk efterforskning i en sag om korruption bad den spanske enhed de nationale judicielle myndigheder om at udpege den relevante nationale anklager med henblik på at udveksle oplysninger og sikre koordinering. Den anden sag mellem Rumænien og Italien vedrørte anklager om forfalskning af penge og betalingsmidler. En tredje anmod-

ning blev sendt af den italienske enhed til nationale myndigheder i en bedragerisag, der blev indledt af Østrig.

Anmodninger om at træffe enhver anden foranstaltning, som er begrundet i hensynet til efterforskningen eller retsforfølgningen – artikel 6, stk. 1, litra a, (vii)

Under denne bestemmelse bad Eurojust de italienske myndigheder om at overveje en midlertidig udleveringsforanstaltning i en sag om møntfalskneri og organiseret kriminalitet.

1.2.5 Konventioner om gensidig retshjælp

Konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp med den tilknyttede protokol fra 2001 og konventionen fra 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og tilknyttede protokoller (konventioner om gensidig retshjælp) er fortsat de vigtigste retsgrundlag for retligt samarbejde i EU. Generelt bedømmes konventionernes anvendelighed positivt. Der er ikke desto mindre fortsat problemer. Konventionen

fra 2000 om gensidig retshjælp er stadig ikke gennemført i alle medlemsstater, og det kan skabe problemer for anvendelsen af de vigtige redskaber inden for retligt samarbejde som f.eks. videokonferencer og fælles efterforskningshold. Der opstår yderligere problemer i forbindelse med anvendelsen af disse konventioner på grund af de manglende tidsfrister for fuldbyrdelsen af anmodninger, og manglende oplysninger om, hvordan arbejdet med anmodningen skrider frem. Eurojust er ofte blevet bedt om at hjælpe med at løse disse problemer.

En vigtig indledende opgave for Eurojust er at tage uformel kontakt til de anmodende og anmodede myndigheder for at uddybe en anmodning, inden den sendes formelt. Denne bistand er med til at øge sandsynligheden for en hurtig fuldbyrdelse væsentligt.

1.2.6 Problemer vedrørende indsamling og brug af bevismateriale

Eurojust har udviklet ekspertise i forhold til et tilbagevendende problem i det

grænseoverskridende retlige samarbejde: forskellige regler om tilladeligheden af at anvende og offentliggøre bevismateriale og oplysninger i nationale jurisdiktioner, der påvirker forskellige områder af sagsarbejdet. Forskellige regler for indgreb i meddelelseshemmeligheden og vidneafhøring har eksempelvis igen skabt problemer for indsamlingen, udvekslingen og forelæggelsen af beviser. Der opstod lignende vanskeligheder vedrørende anvendelsen af videokonferencer, undercover-agenter og indsamling af DNA-prøver.

Praktiske problemer med oversættelse og videresendelse af oplysninger udgør fortsat en hindring for det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne. Et koordineringsmøde, hvor det blev aftalt at etablere telefonaflytning kan tjene som et eksempel. Aflytningerne blev foretaget, men i henhold til den hjemlige lovgivning i en af medlemsstaterne var det pågældende bevismateriale klassificeret, hvilket var med til at hindre videresendelsen af udskrifterne til den anden medlemsstat forud for retssagen. Eurojust var i stand



I en af Eurojusts mest komplekse sager om narkotikahandel lød opgaverne på løsning af jurisdiktionskonflikter og brug af fælles efterforskningshold, og sagen endte med beslaglæggelse af kokain til en værdi af mere en 400 millioner euro og anholdelse af 30 medlemmer af en organiseret kriminel gruppe.

En organiseret kriminel gruppe sendte flere tons kokain fra Sydamerika til Europa og hvidvaskede udbyttet i mange bankcentre. En svensk efterforskning, der startede i 2008, afslørede internationale dimensioner i sagen, som også berørte andre medlemsstater som f.eks. Frankrig og Spanien samt lande uden for EU, såsom Colombia, USA, Schweiz, Venezuela, Israel og Andorra.

På grund af sagens kompleksitet blev Eurojust anmodet om at yde bistand. Efter et koordineringsmøde, der blev afholdt i Haag, blev der oprettet et fælles efterforskningshold, som fik økonomisk støtte som led i medfinansiering af fælles efterforskningshold. Den første succes for det fælles efterforskningshold var beslaglæggelsen af 1,4 tons kokain ombord på en 15-meter lang sejlbåd på vej til Europa. I den forbindelse bistod Eurojust med at yde rådgivning om lovligheden af aflytninger til søs. De juridiske rammer for fælles efterforskningshold muliggjorde en hurtig udveksling af oplysninger uden de langvarige procedurer for gensidig retshjælp. Det var en af de afgørende faktorer for den operationelle succes i sagen (Holland, Malta, Storbritannien, Estland, Cypern og Tyskland ydede også bistand).

Den mere end tre år lange efterforskning fik støtte fra 13 koordineringsmøder hos Eurojust, hvoraf mange omfattede Europols bistand. Møderne var med til at løse praktiske problemer i efterforskningen og navnlig de problemer, der knyttede sig til mulige jurisdiktionskonflikter. Man nåede til enighed om, hvor retsforfølgningerne skulle finde sted, og en hovedansvarlig blev efterfølgende udleveret af Colombia til Sverige.

Som følge af operationen blev mere end 30 medlemmer af den organiserede kriminelle gruppe anholdt verden over. Takket være de spanske og svenske myndigheders indgriben blev bankkonti indefrosset som led i efterforskningerne om hvidvask af penge, og ca. 6 millioner euro blev beslaglagt i fem forskellige lande. Sagen havde forbindelser til geninvestering i fast ejendom, et diskotek og andre lovlige forretninger, luksusketøjer og både. Netværket menes at have investeret og brugt mindst 12 millioner euro. Den beslaglagte kokain havde en samlet gadepris på mindst 416 millioner euro.

til at gribe ind og bistod med at få afklassificeret det pågældende bevismateriale og dets efterfølgende videresendelse.

Eurojust har arbejdet med at løse sådanne vanskeligheder, ikke blot i konkrete sager med også ved at bidrage til debatten

om en reform af systemet for indhentelse af grænseoverskridende bevismateriale, f.eks. som led i forslaget om en euro-

pæisk efterforskningskendelse. Eurojusts udtalelse om dette udkast blev offentliggjort som et rådsdokument den 4. marts 2011 (6814/11). Yderligere oplysninger findes i afsnit 2.1.

1.2.7 Forebyggelse og løsning af jurisdiktionskonflikter

Eurojust gjorde kun i meget få sager formelt brug af sine beføjelser for at forebygge og løse jurisdiktionskonflikter. Siden 2002 har Eurojust som et kollegium fremsat tre anbefalinger til medlemsstaternes myndigheder om jurisdiktionskonflikter, og alle anbefalinger er blevet accepteret. Men sager, hvor to eller flere medlemsstater i overensstemmelse med deres hjemlige lovgivning har kompetence i en sag, er mere udbredt. Eurojust har hyppigt været med til at løse dermed forbundne problemer uden formelt at sende en anmodning til de berørte medlemsstater.

Koordineringsmøder har også vist sig at være et praktisk og værdifuldt redskab, der giver mulighed for drøftelser og afta-

En sag om menneskehandel fra 2011 illustrerer, hvordan man kan finde en løsning på mulige jurisdiktionskonflikter med Eurojusts bistand. Sagen handlede om handel med romakvinder fra Tjekkiet til Storbritannien, hvor de blev tvunget til prostitution. Der blev oprettet et fælles efterforskningshold for at sikre koordinerede efterforskninger. Ved møderne hos Eurojust stødte man på problemer i forhold til indhentning af bevismateriale og dets anvendelighed, samt problemer om hvilken jurisdiktion, der havde det bedste udgangspunkt for at føre sagen, eftersom begge lande havde gode grun-

der på et tidligt tidspunkt mellem de kompetente myndigheder, der er involveret i sideløbende efterforskninger. På samme vis har det været muligt at håndtere og forebygge jurisdiktionskonflikter inden for rammerne af fælles efterforskningshold. Eurojusts rolle med at forebygge jurisdiktionskonflikter består ofte i at fremme uformelle drøftelser på et tidligt tidspunkt. Denne rolle styrkes gennem brugen af Eurojusts skriftlige retningslinjer for en afgørelse af "hvilket retssy-

de til at retsforfølge. Eurojust var med til at fremme en grundig drøftelse af reglerne for jurisdiktion og af de gældende regler for tilladeligheden af at anvende bestemte bevismidler. Konklusionen blev, at den ene part skulle have det primære "ejerskab" over sagen. Eurojusts bistand med at sikre en hurtig afgørelse af jurisdiktionskonflikten gjorde det muligt for sagens parter at fastholde fokus på de akutte operationelle aktioner. Da den potentielle jurisdiktionskonflikt var blevet løst, blev der oprettet et fælles efterforskningshold, og inden for tre måneder blev 11 hovedansvarlige anholdt.

stem skal foretage retsforfølgning?", der blev offentliggjort i årsberetningen 2003. Disse retningslinjer giver et godt indblik i, hvilke overvejelser, der kan gøres inden en afgørelse træffes. Retningslinjerne anvendes hyppigt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Eurojusts sagsarbejde har vist, at en tidlig udveksling af oplysninger i indbyrdes forbundne efterforskninger er med til at forebygge jurisdiktionskonflikter.

De finske myndigheder efterforskede en sag om narkotikahandel mod finske statsborgere i Spanien. Da en finsk statsborger med kendskab til de eftersøgte narkohandlere var forsvundet, blev de spanske myndigheder bedt om at indlede en undersøgelse, der krævede en retskendelse indeholdende en anmodning om gensidig retshjælp. Den finske statsborger var blevet myrdet i Spanien, fordi hun havde advaret de spanske myndigheder om narkohandlergruppen, der havde forsøgt at hyre hende. De mistænkte drabsmænd boede i Finland. Eurojust blev bedt om at være med til at løse en potentiel konflikt mellem Spanien og Finland om, hvor retsforfølgningen skulle finde sted. Der blev afholdt et koordineringsmøde hos Eurojust, hvor det efter grundige juridiske overvejelser blev besluttet, at Spanien skulle overføre alle beviser, der var indhentet ved hjælp af de tidligere anmodninger om gensidig retshjælp, til Finland. De spanske myndigheder indvilligede også i at overføre både retssagen om drabet og deres efterforskning om narkotikahandel til Finland efter, at forskellige juridiske krav var blevet opfyldt. Eurojusts bistand var med til at sikre, at drabsmændene kunne retsforfølges et og samme sted for både mord og den tilknyttede efterforskning om narkotikahandel.

1.2.8 Overførsel af retsforfølgning i straffesager

Medlemsstaterne anvender forskellige retsgrundlag til overførsel af retsforfølgning i straffesager, hvilket kan føre til juridiske vanskeligheder. De mest udbredte instrumenter til overførsel af retssager er den europæiske konvention fra 1972 om overførsel af retsforfølgning i straffesager og den europæiske konvention fra 1959

om gensidig retshjælp i straffesager (artikel 21) sammenholdt med artikel 6, stk. 1, sidste afsnit i konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp i straffesager. Nogle medlemsstater anvender også De Forenede Nationers konvention fra 2000 om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (artikel 21).

Eurojust fremmer uformelle kontakter mellem medlemsstaterne, og som led i

arbejdsprocessen undersøger de nationale enheder mulighederne for overførsel, inden der sendes en formel anmodning. Det kan dog alligevel og af forskellige årsager være vanskeligt at overføre en sag. Heriblandt kan nævnes: de indhentede beviser skal være antagelige ved retten i den anmodede medlemsstat, selv om de ofte foreligger i et uvant format og er omfattet af andre proceduremæssige regler; den anmodede medlemsstats interesse i at acceptere, at der skal ske en overførsel af retssagen, samt et simpelt men meget praktisk ressourcespørgsmål, nemlig at alle sagsakterne skal oversættes.

1.2.9 Udveksling af oplysninger fra strafferegistre

Selv om oplysninger fra strafferegistre typisk udveksles direkte mellem medlemsstaterne, er Eurojust blevet bedt om at fremme udvekslingen heraf i hastesager. I en sag havde en national domstol brug for oplysninger for at kunne afsige en passende dom over en farlig sexforbryder, der var blevet dømt for lignende forbrydelser i en anden medlemsstat. De

oplysninger, der var tilgængelige via de sædvanlige kanaler, var ikke tilstrækkelige og for upræcise i forhold til den juridiske klassificering af forbrydelsen. Takket være en direkte kontakt med de judicielle myndigheder var Eurojust i stand til at levere de fornødne oplysninger inden

for et par timer til den domstol, der skulle afsige dom. Der kan dog stadig opstå forsinkelser, når en medlemsstat ikke har en central database, som f.eks. hvis registrene forvaltes af forskellige nationale myndigheder (f.eks. politi- og judicielle myndigheder).

De italienske myndigheder foretog efterforskning af en organiseret kriminel gruppe, der var involveret i smugling af tobak, forfalskning af dokumenter og juridisk rådgivning til arresterede medlemmer af gruppen. På et kritisk tidspunkt i efterforskningen blev det nødvendigt at iværksætte en operation på EU-niveau med en koordineret fuldbyrdelse af europæiske arrestordrer og ransagninger under overværelse af italienske myndighedspersoner, så de indsamlede beviser kunne bruges i en efterfølgende retssag. Eurojust blev bedt om at bistå med koordineringen i fem andre medlemsstater (Østrig, Tyskland, Grækenland, Spanien og Slovenien) ca. 40 timer inden, operationen skulle finde sted.

En hurtig indsats var afgørende for at synkronisere de europæiske arrestordrer, sikre bevismateriale og dermed sikre, at retssagen ville få et samlet billede af den organiserede kriminelle gruppes aktiviteter. I en særdeles vellykket operation samlede Eurojust på 20 timer de berørte medlemsstaters myndigheder, så der blev udstedt og givet tilladelse til europæiske arrestordrer og retsanmodninger, og Eurojust sikrede, at der under hele operationen var kontakt mellem medlemsstaterne samt, at de italienske politifolk fik adgang til forskellige ransagningsadresser.

Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne og Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) er stadig ikke gennemført i alle medlemsstater. I den forbindelse har man oplevet problemer, når den samme adfærd kategoriseres som forskellige kriminalitetstyper i medlemsstaterne. Det er desuden begrænset, hvad man kan bruge udveksling af oplysninger til, hvis der henvises til en juridisk bestemmelse i den nationale lovgivning uden en uddybende forklaring af elementerne i lovovertrædelsen.

1.2.10 Europæiske arrestordrer

I 2011 registrerede Eurojust 263 sager om europæiske arrestordrer, svarende til næsten 18 % af alle Eurojust-sager. De fleste sager var anmodninger til Eurojust om at hjælpe med at fremme fuldbyrdelsen af europæiske arrestordrer. Polen var det land, der sendte flest an-



Europæisk arrestordre

modninger, efterfulgt af Frankrig. Spanien modtog flest anmodninger, efterfulgt af Storbritannien og Italien.

Kollegiet modtog endvidere tre mere generelle spørgsmål vedrørende anvendelsen af europæiske arrestordrer. Det første handlede om at indsamle oplysninger

om, hvordan medlemsstaterne i praksis håndterer tilbageførsel af overførte statsborgere eller personer, der er bosat i samme stat, til den fuldbyrdende medlemsstat (på grundlag af artikel 5, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre (EAW-rammeafgørelsen)). Det andet gik ud på, om en europæisk arrestordre skulle kategoriseres som udstedt med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en straffedom, når der forelå en ret til at få sagen genoptaget. Det tredje vedrørte gennemførelsen og den praktiske anvendelse af Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA om ændring af EAW-rammeafgørelsen og dets bestemmelser om rettigheder som følge af domme afsagt in absentia.

Sager vedrørende flere anmodninger om europæiske arrestordrer (artikel 16, stk. 2, i EAW-rammeafgørelsen)

I henhold til artikel 16, stk. 2, i EAW-rammeafgørelsen kan den fuldbyrden- de judicielle myndighed rådføre sig med Eurojust for at træffe afgørelse om, hvil-

ket land en person skal overgives til, hvis to eller flere medlemsstater har udstedt en europæisk arrestordre for den samme person.

I 2011 blev Eurojust bedt om at yde rådgivning i fire sager på grundlag af artikel 16, stk. 2. I alle tilfælde hjalp Eurojust med at sikre konsensus mellem medlemsstaternes myndigheder om fuldbyrdelsen af europæiske arrestordrer. I en sag leverede Eurojust en begrundet udtalelse inden for 24 timer, der blev fulgt af de kompetente nationale myndigheder, så den mistænkte kunne komme for retten et par dage senere.

Eurojust bistod ofte på et tidligt tidspunkt (og ved koordineringsmøder) med at vurdere potentielle konkurrerende europæiske arrestordrer og var således med til at forhindre, at der blev udstedt flere anmodninger for den samme person.

I juni 2011 vedtog Kollegiet "Retningslinjer for interne procedurer vedrørende Eurojusts udtalelse i sager vedrørende konkurrerende europæiske

arrestordrer”, hvor Eurojust bliver bedt om at komme med en udtalelse i henhold til artikel 16, stk. 2.

Sager vedrørende brud på tidsfrister (artikel 17, stk. 7, i EAW-rammeafgørelsen)

Hvis en medlemsstat ikke kan overholde de frister, der er fastsat i artikel 17 i EAW-rammeafgørelsen, skal den underrette Eurojust og angive grundene til forsinkelsen.

I 2011 registrerede Eurojust 116 tilfælde på brud på tidsfristerne. Irland stod bag de fleste anmeldelser om brud på tidsfristerne i henhold til artikel 17, stk. 7. Spanien, Tjekkiet, Sverige, Slovakiet, Bulgarien og Estland sendte også anmeldelser om brud på fristerne til Eurojust. Som nævnt i tidligere årsberetninger er anmeldelserne fra blot syv medlemsstater ikke ensbetydende med, at alle andre medlemsstater har overholdt tidsfristerne i EAW-rammeafgørelsen. EU-statistikkerne peger på, at der sker flere brud på tidsfristerne end , der registreres hos Eurojust.

Den primære angivne grund til brud på tidsfristerne var anmodningen om yderligere oplysninger (der var påkrævet for fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre). Behovet for oversættelse af relevante dokumenter, omfanget af anmodninger til specifikke medlemsstater og begrænsede ressourcer i de fuldbyrdende medlemsstater medførte også forsinkelser for fuldbyrdelsen.

Problemer i forbindelse med anvendelse af europæiske arrestordrer i praksis

Eurojust spillede fortsat en central rolle i hastesager (der hyppigt opstår, idet eftersøgte personer ofte er frihedsberøvet) ved at fremme udveksling af oplysninger mellem de nationale myndigheder, skabe klarhed omkring de fuldbyrdende judicielle myndigheders krav og generelt ved at fremme en hurtig fuldbyrdelse af europæiske arrestordrer. Praktikere får bedre og bedre kendskab til anvendelsen af dette instrument, og nogle af problemerne beskrives mere som praktiske (manglende eller ukorrekt oversættelse, manglende oplysninger, osv.) end juridiske. Der op-

stod alligevel juridiske vanskeligheder som f.eks. anvendelsen af specialitets- og proportionalitetsreglerne og forskelle i definitionerne af lovovertrædelser. Momssvindel defineres eksempelvis ikke som en lovovertrædelse, der skader EU's finansielle interesser i alle medlemsstater. Denne forskel kan medføre forsinkelser, fordi det i nogle medlemsstater vil være nødvendigt at foretage en kontrol af dobbelt strafbarhed, mens det i andre ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol, som anført i artikel 2, stk. 2, i EAW-rammeafgørelsen.

Eurojust identificerede følgende problemer i sagsbehandlingen, som eksempler på både praktiske og juridiske vanskeligheder:

- Mangelfulde oplysninger i beskrivelsen af fakta eller af den begåede kriminalitet i arrestordren.
- Manglende oplysninger om den straf, den europæiske arrestordre vedrørte.
- Mangelfulde oplysninger omkring varigheden af den varetægtsfængsling, som



I sagen "Istaneek vs. District Court of Přešov" skulle en britisk domstol afgøre, om en europæisk arrestordre skulle kategoriseres som værende udstedt med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, når der forelå en ret til at få genoptaget sagen efter udlevering (sagen omfattede en dom afsagt in absentia). De nationale myndigheder var uenige herom, og det fik omfattende procedurermæssige konsekvenser (herunder en mulig afvisning af den europæiske arrestordre) for afgørelsen. I lyset af de modstridende domme i national retspraksis spurgte den britiske domstol Eurojust om lovgiv-

ning og praksis i andre medlemsstater. Eurojust leverede et par timer efter anmodningen oplysninger om, hvordan domstole i andre medlemsstater ville gribe en lignende situation an. Den tjekkiske enhed ved Eurojust ydede også rådgivning om, hvordan en person, der var blevet dømt in absentia, ifølge tjekkisk lovgivning kunne bede om at få sagen genoptaget, samt om den tjekkiske domstols afgørelse i den konkrete sag kunne betragtes som endelig. Eurojusts bistand sikrede, at der hurtigt og effektivt blev stillet materiale om generel praksis i andre EU-jurisdiktioner og særlig om praksis i én medlemsstat til rådighed for den nationale domstol.

den eftersøgte allerede havde udstået i den fuldbyrdende stat inden udleveringen, og konsekvent usikkerhed omkring den resterende straf til afsoning i udstedelsesstaten.

- Domme afsagt in absentia og forskellige fremgangsmåder med hensyn til retten til at få en sag genoptaget, og visse medlemsstaters manglende gennemførelse af Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA om ændring af EAW-

rammeafgørelsen om retten til at få en sag genoptaget.

- Manglende rettidig underretning om, at en europæisk arrestordre er blevet trukket tilbage, især i sager hvor den eftersøgte person er blevet anholdt.
- Sager, hvor der ikke er angivet nogen grund til den manglende fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, selv efter personens løsladelse.

- Økonomiske og andre tab for den udstedende stat, når den person, der var krævet udleveret, var blevet midlertidigt løsladt mod kaution men ikke mødte op som anvist, eller når den forkerte person i varetægtsfængslingssager blev udleveret af den fuldbyrdende stat.

- Afslag om midlertidig udlevering kan lægge alvorlige hindringer i vejen for, hvordan efterforskningen skrider frem i den udstedende stat.

- Brug af forskellige kanaler til at fremsende europæiske arrestordrer uden tilkendegivelse af, hvilken kanal, der anvendes.

- Forsinkelser i forbindelse med at få samtykke til retsforfølgning for andre (nytilkomne) lovovertrædelser (specialitetsreglen, artikel 27 i EAW-rammeafgørelsen).

Eurojust gjorde hyppigt brug af sine samarbejdsrelationer med SIRENE-kontorerne. Schengen-landenes SIRENE-kontorer har primært til opgave at ud-

veksle supplerende oplysninger som følge af indberetninger mellem medlemsstaterne. SIRENE-kontorerne spillede en vigtig rolle i forhold til den praktiske fuldbyrdelse af europæiske arrestordre.

1.2.11 Kendelser om indefrysning

Eurojusts sagsarbejde indeholder kun få eksempler på anvendelse af Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale. Selv om mange medlemsstater har gennemført disse bestemmelser i deres nationale lovgivning, bruger de judicielle myndigheder fortsat de traditionelle former for gensidig retshjælp i forbindelse med kendelser om indefrysning.

Det kan være, fordi indefrysning omfattet af rammeafgørelsen opfattes som kompliceret, og fordi formularen for kendelsen i rammeafgørelsen ikke er brugervenlig. Mange praktikere vurderer endvidere, at anvendelsesområdet for en kendelse om indefrysning er begrænset og, at det derfor er hurtigere og lettere at indarbejde

Den retmæssige ejer af et større spansk holdingselskab med interesser i mange forskellige erhvervssektorer (bl.a. olie, gas, landbrug, fast ejendom og fødevarevirksomheder) var sammen med otte andre under efterforskning i Spanien og Belgien for skattesvig, hvidvask af penge og deltagelse i en kriminel organisation. Advokater fra et velkendt firma var sigtet for anklager om at have oprettet et netværk af selskaber og finansielle transaktioner i Panama, de hollandske Antiller, Holland og Schweiz

for at skjule aktivernes ejere. Det blev anslået, at der var foretaget skatteunddragelse for et beløb på 2 milliarder euro, der tilhørte den hovedmistænkte. Eurojust afholdt to koordineringsmøder med de nationale myndigheder fra Spanien, Belgien og Storbritannien, der førte til enighed om retsforfølgingsstrategien og de juridiske tiltag i denne komplicerede sag. Der er indtil videre sket indefrysning af aktiver for 112 millioner euro i Belgien og for 10 millioner euro i Storbritannien.

alle anmodninger vedrørende en straffesag, som eksempelvis anmodninger om ransagninger, telekommunikationsaflytninger og beslaglæggelser i en retsanmodning på grundlag af konventionerne fra 1959 og 2000 om gensidig retshjælp. Et mere grundlæggende problem er vanskelighederne med at udstede en kendelse om indefrysning, når der under en ransagning dukker bevismateriale op, som de udstedende myndigheder ikke havde kendskab til forinden.

Ifølge Eurojusts erfaring med sager er der større sandsynlighed for, at praktikere vil anvende en kendelse om indefrysning, hvis den fuldbyrdende stat reagerer straks efter modtagelsen. På dette område yder Eurojust de nationale myndigheder værdifuld rådgivning om forskellig praksis i medlemsstaterne vedrørende prioriteten for fuldbyrdelse af kendelser om indefrysning. Der foreligger oplysninger om, at de lande, der har centrale bankregistre, hurtigere kan stille oplysninger til rådighed



Narkotikahandel – kontrolleret leverance

om bankkonti vedrørende en mistænkt, så det bliver muligt at sikre en hurtigere fuldbyrdelse af anmodninger om indfrysning.

1.2.12 Konfiskation og inddrivelse af udbytte

En medlemsstat kan opleve forsinkelser og andre hindringer i forbindelse med

inddrivelse af aktiver fra en anden medlemsstat. Samarbejdsvanskelighederne kan skyldes forskelle mellem medlemsstaternes proceduremæssige og materielle regler for konfiskation. Enkelte medlemsstater tillader konfiskation af aktiver fra kriminelle forhold, selv om der ikke er afsagt dom i en straffesag (ikke-domsbaseret konfiskation af aktiver), men de fleste gør ikke. Denne situation har åbenlyse konsekvenser for den grænseoverskridende håndhævelse, hvis en medlemsstat, der anvender ikke-domsbaserede konfiskationsafgørelser, søger om håndhævelse i en medlemsstat, der ikke gør. Problemer af praktisk karakter opstår, idet der i nogle medlemsstater ikke findes en central tingbog, som ville sikre en lettere og hurtigere kontrol af ejendomme, der ejes af mistænkte, samt som følge af problemer med at nå til enighed om overdragelse af konfiskerede formuegoder.

I 2011 bistod Eurojust fortsat de nationale myndigheder i deres bestræbelser på at konfiskere og tilbageføre udbytte fra strafbart forhold, og med at løse nogle af ovennævnte vanskeligheder. Store

mængder aktiver (f.eks. fast ejendom, luksusvarer) og penge er blevet konfiskeret i 2011 i Eurojusts sager.

1.2.13 Kontrollerede leverancer

Eurojust bistod i 2011 fortsat medlemsstaterne i deres bestræbelser på at fuldbyrde grænseoverskridende kontrollerede leverancer. I overensstemmelse med artikel 9c og 9d i Eurojust-afgørelsen kan de nationale medlemmer i deres egenkab af kompetente nationale myndigheder for deres medlemsstater få beføjelse til at tillade og koordinere kontrollerede leverancer.

Kontrollerede leverancer er særligt effektive som efterforskningsteknik i sager om narkotikahandel. De giver mulighed for, at lederne af organiserede kriminelle grupper og ikke kun kurerer kan stilles for retten. Der er fortsat store forskelle mellem medlemsstaternes lovgivning og praksis om kontrollerede leverancer, og det kan skabe problemer for det internationale samarbejde, både for så vidt angår retshåndhævelse og retlige krav.

Der kræves altid en hurtig indsats ved kontrollerede leverancer, idet enhver forsinkelse kan bringe operationernes effektivitet i fare. Der kan opstå praktiske problemer med at identificere de myndigheder, der er ansvarlige for at godkende anvendelsen af kontrollerede leverancer. I nogle medlemsstater er en retskendelse påkrævet for at kunne gennemføre kontrollerede leverancer, mens det i andre lande anses for politisamarbejde. Det kan således være svært at identificere de kompetente myndigheder i en medlemsstat. Ved Eurojusts seminar om narkotikahandel i oktober 2011 blev der i et forsøg på at tage fat på dette problem fremsat forslag om at udpege centrale kontaktpunkter i alle medlemsstater (på judicielt niveau om muligt), der skal give tilladelse til kontrollerede leverancer.

Eurojust har ydet bistand ved sådanne problemer generelt og ved problemer omkring bevismaterialets anvendelighed i særdeleshed. Tilladelse til selve leverancen kan have direkte indflydelse på bevismaterialets anvendelighed, og det samme gælder for proportionaliteten

Flere medlemsstater i Centraleuropa efterforskede en organiseret kriminel gruppe, der sendte eddikesyreanhydrid - en vigtig ingrediens til fremstilling af heroin - til partnere i Tyrkiet. (Der kan fremstilles cirka 400-600 kg heroin af et ton eddikesyreanhydrid). Efterforskningen havde vist, at der var tale om mere end 30 tons eddikesyreanhydrid. Den fremstillede heroin blev efterfølgende udbudt til salg i EU. Tidligere forsøg på at tilrettelægge en kontrolleret leverance af ingrediensen i Tyrkiet var ikke lykkedes.

Da de slovakiske myndigheder fik oplysninger om en ny plan om at sende 10 tons eddikesyreanhydrid til Tyrkiet og om en returleverance på 300 kg heroin via Italien, Bulgarien, Rumænien, Ungarn, Slovakiet og Østrig, kontaktede de Eurojust med henblik på at få tilrettelagt en grænseoverskridende kontrolle-

ved indgribende overvågningsmidler og lignende. Man støder også på problemer med substitution af den pågældende narkotika med ikke euforiserende stof, inden der gennemføres en kontrolleret leverance. Nogle medlemsstaters lovgivning giver mulighed for en sådan substitution,

ret leverance under judiciel overvågning. Eurojust inddrog Europol i arbejdet med at levere krydssammenligningsanalyse (intelligence cross-match analysis), hvorved der blev skabt forbindelser til efterforskninger i andre lande. I november 2011 deltog alle berørte lande (heriblandt Tyrkiet) i et koordineringsmøde hos Eurojust for at nå til enighed om en handlingsplan. Den kontrollerede leverance af eddikesyreanhydrid i de forskellige medlemsstater forløb planmæssigt, men forsendelsen blev i strid med de aftalte planer på koordineringsmødet beslagnet i Tyrkiet, og den uskyldige lastvognschauffør blev anholdt. Eurojust spillede en afgørende og aktiv rolle for at få løsladt lastvognschaufføren. Selv om operationen ikke kunne fortsætte i Tyrkiet, blev otte hovedansvarlige anholdt i EU, og i alt 32 tons eddikesyreanhydrid blev beslagnet sammen med narkotika, ulovlige våben og falske dokumenter.

mens andres ikke gør. Kontrollerede leverancer med tredjelande er særdeles vanskelige at tilrettelægge, og Eurojust har givet medlemsstaternes praktikere mulighed for at trække på Eurojusts erfaring med grænseoverskridende operationer, der går ud over EU's grænser.

I 2011 hjalp Eurojust jævnligt med at skabe klarhed omkring juridiske krav til kontrollerede leverancer i de enkelte medlemsstater. I en sag kunne den kontrollerede leverance ikke gennemføres, da anmodningen ikke indeholdt de påkrævede oplysninger i medfør af det anmodede lands nationale lovgivning. For at undgå disse vanskeligheder kan det være en god idé for medlemsstaterne at forelægge sagerne for Eurojust, så retsanmodninger om kontrollerede leverancer bliver formuleret, så de opfylder de specifikke juridiske krav i de medlemsstater, hvor leverancen skal udføres.

1.3 Retligt samarbejde inden for prioriterede kriminalitetsområder

1.3.1 Terrorisme

Eurojust registrerede 27 sager vedrørende terrorisme, herunder finansiering af terrorisme, i 2011, og bekæmpelse af terrorisme var igen et prioriteret fokusområde for Eurojusts operationelle arbejde. Antallet af sager vedrørende terrorisme

lå i 2011 på samme niveau som i 2010 (28). Der blev afholdt et koordineringsmøde om en terrorrelateret sag (med deltagelse af Europol). Der blev oprettet et fælles efterforskningshold for at yde støtte til en grænseoverskridende efterforskning, og et andet fælles efterforskningshold, der var blevet oprettet tidligere, var stadig operationelt.

På grundlag af oplysninger modtaget fra Eurojusts nationale korrespondenter for terrorsørgsmål i henhold til Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 samt gennem åbne kilder udsendte Eurojust tre udgaver af "Terrorism Convictions Monitor" i 2011. Den identificerer sager af almen interesse for EU om terrorsørgsmål og bedste praksis gennem retlige analyser om sager og videoreformidler oplysninger om udviklingen i lovgivningen på området.

Eurojust afholder taktiske og strategiske møder, hvor førende dommere og eksperter inden for terrorlovgivning mødes for at udveksle ekspertise med henblik på at bistå EU's beslutningstagere med at

gøre koordineringen af terrorbekæmpelse mere effektiv. Der blev afholdt et taktisk møde i april 2011 under titlen "Violent Single Issue Extremism/Terrorism". I juli drøftede alle Eurojusts nationale korrespondenter for terrorsørgsmål ved det årlige strategiske møde om terrorisme resultaterne af et spørgeskema fra EU's judicielle myndigheder om islamistiske ekstremisters brug af internettet, og der blev arbejdet på sagsanalyser.

Eurojust bidrog til EU's antiterrorkoordinators årsberetning, til en undersøgelse, der blev sat i værk af Europa-Parlamentet om "anslåede udgifter til EU's antiterrorforanstaltninger" og til Europol's rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa 2011 (TE-SAT). Eurojust fik observatørstatus ved møderne i Europarådets ekspertgruppe vedrørende terrorisme (CODEXTER).

1.3.2 Narkotikahandel

I 2011 registrerede Eurojust 242 sager om narkotikahandel, og dermed var narkotikahandel den mest udbredte krimi-

nalitetstype i Eurojusts sagsarbejde og stod for 16,8 % af det samlede sagsantal. Antallet af sager faldt en smule i forhold til 2010 (254), selv om antallet af koordineringsmøder om sager vedrørende narkotikahandel steg fra 39 (2010) til 50 (2011). Der blev i 2011 etableret syv fælles efterforskningshold om sager vedrørende narkotikahandel sammenlignet med blot tre i 2010.

I oktober 2011 afholdt Eurojust i samarbejde med det polske EU-formandskab et strategisk seminar i Krakow som led i projektet "Styrkelse af Eurojusts arbejde i sa-

ger om narkotikahandel". Projektet havde analyseret og evalueret data og resultater fra Eurojusts koordineringsmøder om sager vedrørende narkotikahandel i perioden fra 1. september 2008 til 31. august 2010 med henblik på at identificere de største udfordringer og mulige løsninger. Projektets endelige rapport med drøftelser fra seminaret i Krakow og resultater fra sagsanalyserne vil være klar i 2012.

Eurojust er nu tilknyttet alle Europols analyseregistre, der beskæftiger sig med narkotikahandel (analyseregistre om heroin og analyseregistre om cannabis i

I august 2010 stoppede fransk politi en lastbil med over 2.000 kg cannabis. Der blev registreret forbindelser til Belgien, Holland, Litauen og Estland, og Eurojust blev bedt om at yde bistand. Der blev afholdt tre koordineringsmøder hos Eurojust med deltagelse af Europol med henblik på at fremme udvekslingen af oplysninger omfattende hele det kriminelle netværk. De udvekslede oplysninger afslørede, at en hol-

landsk organiseret kriminel gruppe var involveret samt, at der skulle oprettes et fælles efterforskningshold. Det skete i februar 2011, og det fælles efterforskningshold fik økonomisk støtte fra Eurojust til de operationelle aktiviteter. I maj 2011 blev der foretaget adskillige anholdelser i Belgien og Frankrig, og ransagninger, der blev gennemført i Holland, var med til at optrevle den kriminelle gruppe.



Besøg af Myria Vassiliadou, EU's koordinator for bekæmpelse af menneskehandel (EU-Kommissionen)

2011). Eurojust bidrog også til udarbejdelsen af den europæiske pagt om syntetiske stoffer og til Kommissionens seminarer om revision af EU's lovgivning om narkotikahandel. Eurojust styrkede endvidere sit samarbejde med Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) (gensidige besøg fandt sted i 2011), og ydede fort-



En kriminel organisation med primært vietnamesiske bagmænd gav illegale immigranter falske papirer og smuglede dem via Østeuropa ind i EU. En tilknyttet gruppe af irakiske kurdere smuglede de immigranter, der var nået til Belgien og Frankrig, ind i Storbritannien for et beløb på mellem 2.000 og 3.000 euro pr. person. For at skabe fremskridt i sagen bad en fransk undersøgelsesdommer i Lille Eurojust om at yde bistand i denne sag, der strakte sig ud over EU og med forbindelser til tredjelande.

Eurojust afholdt et koordineringsmøde med alle berørte myndigheder. Man nåede til enighed om datoen for en fælles aktion mod den organiserede

de kriminelle gruppe ved hjælp af Eurojust som koordineringscenter, og der blev truffet beslutning om, hvor retsforfølgningerne skulle finde sted. Aktionen, der var koordineret af Eurojust og Europol, politifolk og undersøgelsesdommere, fandt sted i Frankrig, Storbritannien, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn. Eurojust ydede rådgivning om den akutte udstedelse og fuldbyrdelse af retsankmodninger og kendelser. 30 mistænkte bagmænd blev anholdt, europæiske arrestordre og ransagninger blev fuldbyrdet, og selv om det ikke var efterforskningens primære mål, fik man afsløret en meget omfattende indendørs cannabisproduktion og sat en stopper for produktionen.

lige og indre anliggender (Det Europæiske Politiakademi, Det Europæiske Asylstøttekontor, Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, Europol, EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser) inden for rammerne af det polske EU-formandskab i EU's 5. "Anti-Trafficking Dag" med EU's koordinator for bekæmpelse af menneskehandel. På programmet var en debat mellem lederne af EU-institutionerne på området for retlige og indre anliggender, en fælles erklæring underskrevet af Eurojust og andre organer og tre workshops. Eurojust ledede i samarbejde med Europol arbejdet i workshoppen om efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser vedrørende menneskehandel.

Nogle mener, at efterforskningen eller retsforfølgningen er utilstrækkelig i sager om menneskehandel, hvor ofre behandles som om, de begår lovovertrædelser som prostitution eller ulovlig indvandring. For at undersøge denne situation har

sat støtte til uddannelseskurserne i Det Europæiske Politiakademi.

1.3.3 Menneskehandel

I 2011 blev der registreret 79 sager om menneskehandel, hvoraf størsteparten vedrørte menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse. Selv om der er et lille

le fald i antallet af sager i forhold til 2010 (87 sager), blev antallet af koordineringsmøder næsten fordoblet fra 13 i 2010 til 24 i 2011. Der blev i 2011 i alt etableret seks fælles efterforskningshold om sager vedrørende menneskehandel.

Den 18. oktober 2011 deltog Eurojust og andre EU-institutioner på området for ret-

Eurojusts team vedrørende menneskehandel og tilknyttede forbrydelser igangsat et strategisk projekt "Eurojusts tiltag mod menneskehandel", der tager sigte på at identificere mulige juridiske og praktiske hindringer for retsforfølgning af sager om menneskehandel i EU og tilbyde løsninger. Projektet afsluttes i 2012.

1.3.4 Bedrageri

Der blev registreret 218 bedragerisager i 2011, dvs. en stigning i forhold til 2010 (204 sager). "Bedrageri" dækker over forskellige former for kriminalitet, herunder skattesvig, computersvig, bedrageri i forbindelse med forudbetaling uden levering af ydelser, underslæb og momssvindel. Antallet af koordineringsmøder i bedragerisager steg fra 17 i 2010 til 58 i 2011. Der blev etableret fire fælles efterforskningshold i 2011 med henblik på at fremme efterforskningen i bedragerisager.

Af bedragerirelateret kriminalitet er momssvindel den mest udbredte: der blev i 2011 afholdt 24 koordineringsmøder om denne lovovertrædelse, og det afspejler

muligvis denne form for kriminalitets indflydelse på medlemsstaternes indtægter.

I 2011 afsluttede Eurojusts hold vedrørende finansiel og økonomisk kriminalitet det strategiske projekt om bedre udveksling af oplysninger og gensidig retshjælp mellem medlemsstaternes judicielle myndigheder inden for momssvindel. Praktikere

fra alle medlemsstater og fra Europol deltog i et strategisk seminar den 28. marts for at identificere eksisterende juridiske og praktiske hindringer for efterforskning og retsforfølgning af sager om momssvindel, navnlig de såkaldte momskarruseller. Der blev bl.a. fremsat følgende anbefalinger: tilnærmelse af definitioner, niveauer for straf og forældelse i sager om moms-

Direktørerne i et hollandsk firma var mistænkt for at være involveret i en større Ponzi-plan. 800 investorer blev overtalt til at købe falske investeringsprodukter for et samlet beløb på 200 millioner euro. Investorerne blev hyret via tv-reklamer, det hollandske tv-show "Business Class" og på "Millionaire Fairs". Det hollandske firma havde også salgskontorer over hele Europa. I lyset af bedrageriets internationale karakter (mindst fire medlemsstater og fire tredjelande var involveret) blev Eurojust bedt om at yde bistand. Efter et koordineringsmøde hos Eurojust blev det besluttet at etablere et koordineringscenter i Haag.

Den 27. september 2011 gennemførte de judicielle myndigheder og politifolk i otte lande en fælles operation. I Holland blev der foretaget ransagninger i seks private hjem, på fem firmaadresser og et advokatkontor. I Schweiz blev der foretaget ransagninger i et privat hjem og på to firmaadresser. Samtidig blev der gennemført ransagninger i Belgien, Spanien, Storbritannien, Tyrkiet, USA og Dubai. Eurojust koordinerede samtidige ransagninger og anholdelser fra koordineringscentret. Operationen endte med, at der blev beslaglagt aktiver som f.eks. fast ejendom, biler og betydelige kontantbeløb på bankkonti i flere jurisdiktioner.

Fire medlemmer af Europa-Parlamentet er som følge af en undersøgelse foretaget af en avis anklaget for korruption. Europa-Parlamentet havde afvist at give OLAF lov til at lede en administrativ undersøgelse af sagen uden en kendelse fra de nationale judicielle myndigheder, og til at lade tjenestemænd, der beskæftiger sig med bedrageribekæmpelse, ransage de mistænkte parlamentsmedlemmers kontorer. De kompetente nationale myndigheder i de berørte medlemsstater indledte efterforskninger, og sagen blev forelagt Eurojust med henblik på bistand. Efter forslag

fra Eurojust bad den østrigske judicielle myndighed OLAF om ekspertstøtte, navnlig med at ransage lokalerne i Europa-Parlamentet. Lokalerne blev med hjælp fra OLAF og Eurojust hurtigt ransaget af de franske og belgiske myndigheder som anmodet af den østrigske judicielle myndighed. Der blev afholdt et koordineringsmøde med Østrig, Rumænien, Slovenien, Belgien og Frankrig og med støtte fra OLAF og Eurojust. OLAF bidrog til en vellykket og rettidig ransagning af lokalerne i Europa-Parlamentet som anmodet af de nationale myndigheder. Sagen er verserende.

svindel i medlemsstaterne, behov for at alle medlemsstater får de juridiske rammer på plads for efterforskning og retsfulgning af grænseoverskridende moms- og svindel uanset, hvor kriminaliteten er begået og tabet opstået, og behov for at etablere et grænseoverskridende politisk og retligt samarbejde så tidligt som muligt med støtte fra Eurojust og Europol.

1.3.5 Korruption

Der blev i 2011 registreret 26 sager om korruption, svarende til et lille fald i forhold til 2010 (31 sager). Med den øgede fokus på Eurojusts koordineringsarbejde fulgte antallet af koordineringsmøder samme mønster og steg markant fra 11 i 2010 til 19 i 2011.

Et tidligere oprettet fælles efterforskningshold om korruption gav resultater i 2011, hvor et firma i en medlemsstat betalte en erstatning svarende til ca. 3 millioner euro i en sag om grænseoverskridende korruption med globale aspekter.

1.3.6 It-kriminalitet

Der blev registreret 24 sager i 2011 sammenlignet med 32 i 2010. Til gengæld oplevede man en markant stigning i Eurojusts koordineringsmøder vedrørende koordinering af it-kriminalitet fra 1 i 2010 til 10 i 2011. Eurojust deltog i to fælles efterforskningshold i 2011.

Begrebet "it-kriminalitet" dækker over to typer kriminel virksomhed: brug af internettet til at begå "traditionel" kriminalitet som f.eks. bedrageri, forfalskning, offentliggørelse af materiale om sexmisbrug, osv., og brug af elektroniske midler til at afbryde eller helt blokere informationssystemer. Eurojust har bidraget til at bekæmpe begge former for it-kriminalitet. Eurojust har endvidere deltaget i initiativer til at imødegå truslen på EU-



niveau. Eurojust deltog fortsat i det europæiske forum for spørgsmål om it-kriminalitet, der omfatter det såkaldte Internet Crime Reporting Online System (I-CROS) og Europols analyseregister CYBORG. Eurojust leverede også ekspertise til de igangværende drøftelser om oprettelse af et europæisk center for it-kriminalitet.

1.3.7 Hvidvask af penge

Der blev registreret 122 sager om hvidvask af penge i 2011 sammenlignet med 146 i 2010. Overordnet set var sager om

Hackere angreb de nationale CO2-kvoteregistre i Tjekkiet, Østrig, Tyskland, Grækenland, Rumænien, Frankrig og Storbritannien. Der blev stjålet omkring 1.175.000 CO2-kvoter (til en værdi af ca. 18 millioner euro) fra det statslige tjekkiske kvoteregister, som blev overført til konti i adskillige europæiske lande. Mange blev sporet til Tyskland, Estland og Storbritannien.

Fremgangsmåderne i disse hackerangreb i de syv medlemsstater var næsten identiske. Gerningsmændene brugte de samme sofistikerede metoder. Der var således stor sandsynlighed for, at der var en for-

hvidvask af penge den fjerde mest udbredte kriminalitetstype (efter narkotikahandel, bedrageri og menneskehandel). Dette tal er ikke overraskende, eftersom de organiserede kriminelle grupper både skal lovliggøre udbytte fra kriminel virksomhed og finansiere fremtidige kriminelle forretninger. Som følge heraf sender organiserede kriminelle grupper hyppigt penge over grænserne for at nå

bindelse mellem angrebene. I efterforskningen af sagen havde den tjekkiske anklager behov for oplysninger fra andre medlemsstater og bad Eurojust om at koordinere og bistå med det retlige samarbejde. Eurojust har overvåget og bistået (sammen med Det Europæiske Retlige Netværk) med fuldbyrdelsen af anmodninger om retshjælp til Tyskland, Estland og Storbritannien, så de stjålne CO2-kvoter kunne blive delvist beslaglagt og leveret tilbage til ofrene. Andre lovovertrædelser som phishing og hackeraktivitet er kommet til, efterhånden som sagens grænseoverskridende aspekt udviklede sig, og Eurojust vil fortsat yde bistand for at skabe fremskridt i sagen.

disse mål. Antallet af koordineringsmøder var 27 i 2011 (i forhold til 30 i 2010). Der blev arrangeret to fælles efterforskningshold i 2011, mens to andre fælles efterforskningshold vedrørende narkotikahandel også havde fokus på hvidvask af penge.

Europols trusselsvurdering af organiseret kriminalitet 2009 (OCTA) og trussels-



Italienske statsborgere, der er bosat i Tyskland, var under efterforskning for momssvindel og hvidvask af penge som led i en storstilet handel med køretøjer. Da de tyske anklagere kontaktede deres kollegaer i Italien, opstod der en juridisk vanskelighed i forbindelse med fuldbyrdelsen, der blev forelagt Eurojust. Efter at have analyseret problemet anbefalede Eurojust, at den italienske judicielle myndighed skulle overveje at indlede en parallel efterforskning. Eurojust holdt derefter et koordineringsmøde, hvor man nåede til enighed

om arbejdet med sagens udvikling, og der blev truffet beslutning om en samordnet aktionsdag, som blev tilrettelagt gennem et koordineringscenter hos Eurojust.

Koordineringscentret gav mulighed for samtidig udveksling af oplysninger og bevismateriale mellem politi- og judicielle myndigheder i de berørte medlemsstater samt en øjeblikkelig analyse af de indsamlede data. Som følge af denne samtidige operation blev den hovedmistænkte anholdt i Tyskland og sigtet for hvid-

vask af penge. Derudover blev der gennemført en lang række ransagninger i begge medlemsstater (fem i Tyskland og 20 i Italien) på de hovedmistænkte bopæle og på de involverede firmaers kontoradresser. Bevismateriale i form af dokumenter, adskillige computere og ca. 300.000 euro i aktiver blev beslaglagt, og en tysk bankkonto blev indfrosset. Eurojust fungerede som drivkraft for resultaterne af den fælles operation og følger fortsat udviklingen i de to parallelle efterforskninger for at sikre de bedste resultater på retligt niveau.

De bulgarske myndigheder bad om Eurojusts bistand i en sag vedrørende organiseret kriminel deltagelse i identitetssvindel, skimming og møntfalskneri af euroen. Den hovedansvarlige var en person med dobbelt statsborgerskab (bulgarsk og makedonsk), der på det tidspunkt boede i Spanien. Efter kontakter med de bulgarske myndigheder bistod Eurojust med at sammensætte et fælles efterforskningshold

mellem de bulgarske og spanske myndigheder, Eurojust og Europol.

Efter et møde i det fælles efterforskningshold i april 2011 fandt myndighederne ud af, at den mistænkte også var under efterforskning i Tyskland. Eurojust inddrog hurtigt den tyske repræsentant, der etablerede kontakten med de nationale kollegaer. Som følge heraf

arresterede de tyske myndigheder bulgarere og tredjelands statsborgere, der var i besiddelse af næsten 300.000 falske euromønter. Takket være Eurojusts inddragelse og bistand ved koordineringen af aktionerne mellem de nationale retsforfølgende myndigheder kunne de bulgarske myndigheder sikre en vellykket afslutning på efterforskningen forud for retssagen.

I maj 2009 blev det hollandske skib "Marathon" angrebet af pirater i Adenbugten. De hollandske myndigheder overvejede to primære optioner: (1) en militær indgriben mod piraterne, eller (2) forhandling med piraterne, der krævede en løsesum på flere millioner dollars. Skibets reder besluttede at forhandle om frigivelse ved at betale en løsesum. Løsesummen blev betalt, og selv om et besætningsmedlem døde, blev ingen anholdt. Den hollandske skibsreder indberettede angrebet som afpresning til de hollandske myndigheder, og dermed blev Holland den judicielle kompetente myndighed i sagen. Efterforskningen førte til identificering af mange af piraterne, der havde forbindelser til andre efterforsknings-sager i Tyskland og Belgien.

Som sagen skred frem, blev der afholdt adskillige koordineringsmøder, og der blev udvekslet operationelle informationer som f.eks. modus operandi,

navne på mistænkte, osv. Det er vigtigt at bemærke, at Eurojust leverede det forum, hvor anklagere på området for pirateri til søs kunne udveksle deres erfaringer om sager med hensyn til bevismæssige og juridiske problemer, som skyldes jurisdiktion, situationen ombord, aspekter vedrørende anholdelse og udlevering, tilbageholdelsesfaciliteter, bevisindsamling, vidneafhøring, identificering af mistænkte, fastlæggelse af og formodninger om alder (som kunne have indflydelse på, hvor retssagen skulle føres, og de mistænkte piraters juridiske status), osv. Man undersøgte betydningen af samarbejde med andre parter som f.eks. flåden, forsikringsselskaber, havnemyndigheder, osv. sammen med efterforskningsredskaber til at spore økonomisk udbytte fra pirateri. Da man under møderne hos Eurojust identificerede fælles mål, blev der oprettet et fælles efterforskningshold mellem Holland og Tyskland i november 2011.

vurderingen af den russiske organiserede kriminalitet 2008 (ROCTA) har fremhævet den horisontale karakter ved hvidvask af penge, og Rådet har efterfølgende gjort hvidvask af penge til en af EU's prioriteter i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet for 2010-2011.

1.3.8 Andre organiserede kriminelle aktiviteter

Der blev registreret 197 sager under kategorien "andre organiserede kriminelle aktiviteter" i 2011 i forhold til 233 det foregående år. Antallet af koordineringsmøder steg markant fra 13 i 2010 til 56 i 2011. Der blev oprettet seks fælles efterforskningshold med fokus på organiserede kriminelle grupper.

Statistikkerne i denne kategori skal anvendes med en vis forsigtighed. "Andre organiserede kriminelle aktiviteter" er klart en "diverse"-kategori, der kun anvendes, når andre aspekter af organiseret kriminel virksomhed som f.eks. narkotikahandel, menneskehandel eller hvidvask af penge ikke er hensigtsmæssig.

Kontaktpunkt for beskyttelse af børn hos Eurojust – Kriminalitet mod børn

I 2011 registrerede Eurojust 33 sager om kriminalitet mod børn, herunder to fra Norge. Eurojust har siden 2004 registreret i alt 169 sager om kriminalitet mod børn, herunder seks registreret af Norge. I Eurojusts sager er den mest udbredte kriminalitetstype, der rammer børn, sexmisbrug, herunder voldtægt og seksuel udnyttelse, billeder af børnemisbrug (børnepornografi) og menneskehandel.

I 2011 styrkede kontaktpunktet for beskyttelse af børn hos Eurojust sit samarbejde med EU-koalitionen mod kommerciel seksuel udnyttelse af børn på nettet (EFC). EFC blev oprettet i 2009 for at bekæmpe den kommercielle distribution af billeder af børnemisbrug på nettet. I 2011 blev der oprettet en ny EFC-struktur med større fokus på retshåndhævelse og retlig opfølgning på dets arbejde.

Med udgangspunkt i de operationelle succeser som eksempelvis "Operation Lost Boy", hvor en pædofiliring blev optrevlet og over 70 børn reddet fra sexmisbrug i EU, blev der etableret kontakter med det amerikanske "Department of Justice's Child Exploitation & Obscenity Section" og andre statslige amerikanske organer og ngo'er.

Eurojust holdt et taktisk møde om rejsende børnesexforbrydere med fokus på sexturisme, hvor sexmisbrug af børn havde fundet sted i et tredjeland (ofte i et udviklingsland), og hvor retsforfølgningen skal finde sted i lovovertræderens hjemstat. Ved mødet gennemgik man de praktiske hindringer, som medlemsstaternes judicielle myndigheder står overfor i disse sager (navnlig i de sager, hvor der ikke findes nogen samarbejdsaftale med tredjelandet), samt Eurojusts rolle med at løse de problemer, der vedrører indsamling og antagelighed af bevismateriale, identificering af ofre samt deres sikkerhed. Deltagerne fremhævede, hvor vigtigt Eurojusts netværk af kontakter med tredjelande og samarbejde med lokale ngo'er er.

I den henseende har Eurojust arbejdet på at forbedre sine statistiske registreringer af organiseret kriminalitet. I sine konklusioner til Eurojusts årsberetning 2010 støt-

tede Rådet Eurojusts planer om at forbedre sine statistiske værktøjer for at kunne give Rådet mere detaljerede tal om denne form for kriminalitet. Arbejdet fortsatte i

2011, navnlig ved at oprette en ny liste over kriminalitetsformer i sagsforvaltningssystemet, der er tilpasset Eurojusts behov og godkendt af Kollegiet.

Uagtet vanskelighederne med registrering af "andre organiserede kriminelle aktiviteter" står det klart, at organiseret kriminalitet i sig selv stadig er en af de vigtigste prioriteter hos Eurojust, og afspejler EU's politik om, at en af EU's prioriteter på området er at sætte ind mod specifikke organiserede kriminelle grupper.

1.4 Fælles efterforskningshold

I 2011 blev der oprettet 33 nye fælles efterforskningshold med Eurojusts bistand. Eurojusts nationale repræsentanter deltog i 29 af disse fælles efterforskningshold i medfør af artikel 9f i Eurojust-afgørelsen. To lande uden for EU deltog i et multilateralt fælles efterforskningshold med støtte fra Eurojust. Det støt stigende antal fælles efterforskningshold, der oprettes med Eurojusts bistand og deltagelse, er et tegn på, at de nationale myndigheder får bedre kendskab til dette instrument og i højere grad er parate til at bruge det i deres operationelle arbejde.

Det stigende antal fælles efterforskningshold tyder også på, at de retshånd-

hævende og retlige praktikere bruger Eurojust som reference, når de skal beslutte, om det kunne være hensigtsmæssigt at oprette fælles efterforskningshold. Dette aspekt blev styrket i 2011, hvor sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold blev etableret hos Eurojust (se også afsnit 2.2.2).

Eurojust bistod praktikerne i de fælles efterforskningshold på forskellig vis, bl.a. med at udfærdige, ændre og forlænge aftaler om fælles efterforskningshold. Eurojust har takket være sin omfattende erfaring med fælles efterforskningshold også udviklet en ekspertise til at rådgive om potentielle juridiske hindringer og til at hjælpe med at forebygge andre problemer.

Eurojusts sagsarbejde peger på to tilbagevendende problemer for retsforfølgning og retligt samarbejde som led i fælles efterforskningshold: bevismaterialets anvendelighed og offentliggørelse af informationer. Bevismaterialets anvendelighed var et højt prioriteret emne ved drøftelserne på koordineringsmøderne.



Underskrivelse af aftale om fælles efterforskningshold mellem Bulgarien og Holland

Når forskellige retssystemer skal arbejde sammen, er forudgående aftaler om krav til specifikke efterforskningsskridt afgørende, lige som det er nødvendigt at have en klar og gensidig aftale om procedurermæssige spørgsmål. Anvendeligheden af telefonaflytning eller materiale, der er indhentet som følge af en ransagningskendelse kan eksempelvis være omfattet af forskellige regler for bevismateriale

i medlemsstaterne. Eurojusts inddragelse og ekspertrådgivning om disse aspekter er afgørende, herunder, når Eurojust i nogle tilfælde yder rådgivning om, at et fælles efterforskningshold ikke er hensigtsmæssigt. Hvis de nationale juridiske krav til specifikke typer efterforskninger ikke er forenelige med de planlagte aktiviteter i det fælles efterforskningshold, er det nødvendigt at overveje parallelle efterforskninger eller traditionelle procedurer for gensidig retshjælp.

Det andet praktiske problem, man jævnligt støder på ved Eurojusts koordineringsmøder, vedrører videregivelse af følsomme sagsrelaterede oplysninger. Eftersom det er en stor fordel for et fælles efterforskningshold at kunne udveksle oplysninger hurtigt, skal medlemmerne fra starten af være klar over omfang og tidspunkt for videregivelsen af følsomt materiale til forsvarer og domstole i medfør af national lovgivning i de berørte medlemsstater. Det er afgørende at have ekspertviden om nationale regler om videregivelse af oplysninger for at undgå en situation, hvor myndighederne i en medlemsstat bliver tvunget til at offentliggøre følsomme

oplysninger, som myndighederne i en anden medlemsstat først havde i sinde at offentliggøre på et senere tidspunkt. Denne ekspertviden har stor betydning for indflydelsen på retssagen, også fordi en uventet offentliggørelse kan svække igangværende efterforskninger i en medlemsstat og endda udsætte kilder for risiko for legemsbeskadigelse eller for livsfare.

En anden overvejelse omkring offentliggørelse er, at nationale myndigheder kan være i besiddelse af vigtige oplysninger uden at være med i det fælles efterforskningshold. I disse sager er det nødvendigt at have klare aftaler om, hvordan udleverede oplysninger efterfølgende skal behandles i forbindelse med en grænseoverskridende efterforskning under et fælles efterforskningshold. Først når der er opnået enighed om forskellige nationale regler om videregivelse, kan de nationale myndigheder opfordres til at udveksle følsomme oplysninger. Eurojust har ydet værdifuld bistand til medlemsstaterne ved at skabe opmærksomhed om konsekvenserne af forskellige regler om videregivelse, rådgive om udarbejdelsen af dokumentation for fælles efterforskningshold og der-

med også været med til at undgå uventet offentliggørelse samt, at de personer, der har udleveret oplysninger om organiserede kriminelle grupper, udsættes for fare.

Som led i et fortsat program for at fremme anvendelsen af fælles efterforskningshold var Eurojust sammen med Europol i oktober 2011 vært ved det syvende årsmøde i netværket af nationale eksperter for fælles efterforskningshold. Ved plenarsamlingen drøftede man operationelle aspekter ved fælles efterforskningshold, herunder tredjelands deltagelse og specifikke operationelle hindringer, man er stødt på i forbindelse med drift af fælles efterforskningshold. I lighed med tidligere år var begge organisationer formand for en workshop. Den ene beskæftigede sig med "juridiske og praktiske hindringer i forbindelse med oprettelse og drift af fælles efterforskningshold og løsninger vedrørende bevismateriale", og i den anden drøftede man "fælles efterforskningshold og deres samspil med eksterne partnere". Mødet sluttede med en plenarsamling om tjenester, der stilles til rådighed for eksperter i fælles efterforskningshold. Her præsenterede sekretariatet for netvær-

ket vedrørende fælles efterforskningshold den støtte, der stilles til rådighed til oprettelse og drift af fælles efterforskningshold. Eurojust deltog også i uddannelse om fælles efterforskningshold, herunder navnlig i Det Europæiske Politiakademis seminarer og konferencer.

Eurojust og økonomisk støtte til operationer under fælles efterforskningshold

Ud over sin rådgivende rolle har Eurojust evalueret og ydet støtte til fælles efterforskningshold i form af økonomisk og logistisk bistand. I 2011 fortsatte Eurojust medfinansieringen af fælles efterforskningshold "Støtte til at øge anvendelsen af fælles efterforskningshold" på grundlag af bevillingen fra Europa-Kommissionen som led i programmet "Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet 2007-2013". Projektet er blevet et værdifuldt element til at sikre, at finansielle stramninger ikke afholder nogen fra at bruge fælles efterforskningshold til bekæmpelse af organiserede kriminelle grupper.

Eurojust ydede gennem projektet støtte til i alt 34 fælles efterforskningshold i

De spanske myndigheder indledte en efterforskning af en ukrainsk kriminel gruppe, der stod bag flere netværk af ulovlig indvandring af ukrainske statsborgere til Portugal og Spanien, hvor Italien blev brugt som logistikbase. Efter aktioner, der førte til optrevlingen af netværket i disse medlemsstater, blev det besluttet at forsøge at tackle dette fænomen ved "roden". Derfor holdt

Eurojust et koordineringsmøde med deltagelse af ukrainske myndigheder og medlemsstaterne. Politi- og retsforfølgende myndigheder udvekslede relevante oplysninger, de hovedmistænkte blev identificeret, og der blev opnået enighed med de ukrainske myndigheder om, hvordan man bedst tackler denne form for kriminalitet ved udgangspunktet for de kriminelle aktiviteter.

2011. 16 medlemsstater deltog i fælles efterforskningshold, der havde fået støtte efter Eurojusts evaluering. På grundlag af 71 modtagne ansøgninger om støtte ydede Eurojust støtte til rejse- og indkvarteringsudgifter, oversættelses- og tolkeudgifter med relation til de operationelle aktiviteter under fælles efterforskningshold, og bevilligede i alt cirka 1,25 millioner euro. Derudover har Eurojust udlånt en række mobiltelefoner, bærbare computere, mobile printere og scannere til medlemmer af fælles efterforskningshold for at gøre kommunikationen lettere.

Yderligere oplysninger om Eurojusts igangværende medfinansiering af fælles efterforskningshold kan findes på Eurojusts websted.

Ændringer i lovgivningen har styrket Eurojusts økonomiske rolle med hensyn til fælles efterforskningshold. Eurojusts nationale repræsentanter skal i medfør af Eurojust-afgørelsen (der skulle have været gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning i juni 2011) opfordres til at deltage i alle fælles efterforskningshold, som finansieres af EU.

I henhold til en anden bestemmelse i Eurojust-afgørelsen skal medlemsstaterne underrette Eurojust om oprettelsen af ethvert fælles efterforskningshold, uanset om det er omfattet af EU-støtte. Eurojust modtog i 2011 otte anmeldelser i henhold til denne bestemmelse.

1.5 Eurojusts sagsarbejde med tredjelande

I 2011 modtog tredjelande anmodninger 211 gange. Schweiz var det tredjeland, der modtog flest anmodninger, efterfulgt af Norge, Kroatien, USA, Tyrkiet,



Besøg af delegation fra Schweiz

Patienter på et psykiatrisk hospital i Kroatien blev dræbt under den krig, der fulgte i kølvandet på Jugoslaviens sammenbrud. Det blev nødvendigt at interviewe danske medlemmer af FN's fredsbevarende styrker under drabsefterforskningen, og det skabte juridiske problemer pga. deres status.

De kroatiske myndigheder bad derfor om bistand fra deres forbindelsesanklager hos Eurojust. Han åbnede sagen mod Danmark som en af de meget få sager om krigsforbrydelser

hos Eurojust. Sagen er formelt blev registreret under kriminalitetstypen drab.

Tætte og effektive kontakter mellem den kroatiske forbindelsesanklager hos Eurojust og den danske nationale enhed har betydet, at anmodningen om at indhente vidneforklaringer blev fremskyndet. Alle vidner, der var omfattet af retsanmodningen, har nu afgivet forklaring, og efterforskningen vedrørende krigsforbrydelser kan skride frem.



Forbindelsesanklagere hos Eurojust: Josip Čule (Kroatien), Anne Grøstad (Norge) og Stewart Robinson (USA)

Bosnien-Herzegovina, Serbien, Marokko og Liechtenstein. Sagerne omhandlede hovedsagligt narkotikahandel, bedrageri, hvidvask af penge og lovovertrædelser mod personers liv, førlighed og personlige frihed. Eurojust blev også anmodet om bistand i sager om korruption og it-kriminalitet med tredjelande.

Tredjelande var repræsenteret 45 gange ved Eurojusts koordineringsmøder i 2011, dvs. i ca. 25 % af alle møderne. De tredjelande, der hyppigst var involveret i disse møder, var Schweiz (12), efterfulgt af USA (7), Kroatien (5), Norge (4), Ukraine (4), Tyrkiet (2) og Japan (2). Selv om tredjelande deltog i mange af Eurojusts koordineringsmøder, er der fortsat behov for at fremme og udvikle deres deltagelse.

Medlemsstaternes myndigheder blev af tredjelandene anmodet om forskellige former for retligt samarbejde med Eurojusts bistand. Anmodningerne omfattede alt lige fra fremme af anmodninger om gensidig retshjælp (til brug for vidneafhøring ved hjælp af videokonference, overførsel af retsforfølgning i straffesager, forkyndelse af kendelser om indefrysning og konfiska-



Eurojusts formandskabshold: Raivo Sepp, næstformand, Aled Williams, formand, Michèle Coninsx, næstformand

tion, indhentning af bankoplysninger og strafferegistre), over identificering af kontaktpunkter og etablering af kommunikationskanaler, til afklaring af juridiske krav og relevant lovgivning. Et værdifuldt redskab for fremme af sager for Eurojust er de medlemsstater, der har udstationeret embedsfolk i tredjelande, der anvendes i tillæg til Eurojusts egne kontaktpunkter.

Forbindelsesanklagere fra tredjelande, der er udstationeret hos Eurojust

I 2011 havde Eurojust tre udstationerede forbindelsesanklagere fra tredjelande (Kroatien, Norge og USA). Disse forbindelsesanklagere kan registrere deres egne sager på baggrund af deres landes samarbejdsaftaler med Eurojust.

Forbindelsesanklageren fra Kroatien hos Eurojust registrerede 14 sager i 2011. Sagerne handlede primært om korruption, hvidvask af penge og narkotikahandel. Forbindelsesanklageren fra Norge hos Eurojust registrerede 47 sager i 2011. Sagerne handlede hovedsagligt om narkotikahandel, bedrageri, hvidvask af penge,

korruption, menneskehandel og terrorisme. I oktober 2011 blev en ny kollega udpeget som forbindelsesanklager for USA hos Eurojust, i medfør af aftalen fra 2006 mellem Eurojust og USA.

De problemer, forbindelsesanklagerne hovedsageligt støder på i det retlige samarbejde, minder om dem, de nationale enheder støder på. Forsinkelse eller manglende fuldbyrdelse af anmodninger skyldes ofte forskelle i de nationale lovgivninger vedrørende offentliggørelse af bankoplysninger, vidneafhøring ved hjælp af videokonference, bevismaterialets antagelighed eller udlevering af statsborgere. Forbindelsesanklagerne hos Eurojust deltog i koordineringsmøder og i fælles efterforskningshold.

Forbindelsesanklagernes tilstedeværelse hos Eurojust har generelt hjulpet praktiskere med at finde rundt i komplekse bestemmelser, der gælder for retligt samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, og det har været med til at fremme en hurtigere og mere gnidningsløs fuldbyrdelse af anmodninger.

2 Relationer med EU-institutioner og -partnere

2.1 Institutionelle relationer

2.1.1 Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE-udvalget) inviterede Eurojust til at deltage i forskellige møder i 2011. Som det nu er fast praksis, fremlagde formanden for Eurojust årsberetningen for det foregående år for LIBE-udvalget. Eurojust bidrog også til det interparlamentariske udvalgsmøde om "Demokratisk kontrol af strategien for EU's indre sikkerhed og Europol, Eurojust og Frontexs rolle". Eurojust udfærdigede skriftlige bidrag til Europa-Parlamentets rapporter "Hvordan misbruger organiserede kriminelle EU-midler?" og "Anslåede udgifter til EU's antiterrorforanstaltninger". Eurojust fremlagde desuden dets resultater under høringerne i Parlamentet: "På vej mod en EU-strategi for bekæm-

pelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet" og "It-angreb mod informationssystemer".

2.1.2 Rådet for Den Europæiske Union

Eurojust bidrog fortsat til arbejdet i Rådets forskellige organer inden for retligt samarbejde i straffesager. Rådets vigtigste forberedende organer var arbejdsgruppen om samarbejdet i straffesager (COPEN), arbejdsgruppen vedrørende generelle anliggender, herunder evaluering (GENVAL) og det tidligere Artikel 36-udvalg (CATS).

Det ungarske EU-formandskab bad Eurojust om en udtalelse til udkastet til et direktiv om den europæiske efterforskningskendelse (EIO) i straffesager. Formålet med EIO er at skabe en ny ramme for grænseoverskridende retligt samarbejde i straffesager: den nuværende

ordning med anmodninger om gensidig retshjælp skal erstattes af et instrument, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse. Eurojusts udtalelse blev offentliggjort som et Rådsk dokument (6814/11) og blev brugt i drøftelser i Det rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne omkring den europæiske efterforskningskendelse på mødet hos Eurojust i juni 2011. Eurojust har siden juli 2010 endvidere deltaget som observatør i rådsmøder for at drøfte den europæiske efterforskningskendelse.

Den Stående Komité om Den Indre Sikkerhed (COSI) blev nedsat i medfør af artikel 71 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at styrke det operationelle samarbejde på området indre sikkerhed mellem medlemsstaternes myndigheder. Eurojust deltog i COSI-møderne for at bidrage til at sørge for hensigtsmæssig retlig inddragelse i



Besøg af EU-Kommissær Cecilia Malmström

strategien for EU's indre sikkerhed. I den forbindelse støttede Eurojust aktivt gennemførelsen af den overordnede politikcyklus ved at identificere den retlige dimension i de strategiske mål og relaterede operationelle planer for de otte prioriteter til bekæmpelse af organiseret kriminalitet for perioden 2011-2013. Eurojust bidrog også til den første årsberetning om stra-

tegien for den indre sikkerhed, der blev præsenteret af Kommissionen i 2011. I juni fremlagde Eurojust og Europol et fælles dokument om retligt samarbejde og politisamarbejde med praktiske eksempler fra tre operationelle sager for at skabe opmærksomhed blandt praktikere omkring den merværdi, der følger af at inddrage Eurojust og Europol på et tidligt tidspunkt. Dokumentet blev omdelt som et Rådsk dokument (9387/1/11).

2.1.3 Europa-Kommissionen

Eurojust opretholder tætte og effektive relationer med Kommissionen, som står for finansieringen af Eurojusts administration og infrastruktur. Kommissionen blev løbende hørt om projektet om nye lokaler til Eurojust (der skal tilvejebringes af Holland som værtsstat, men med betydelige konsekvenser for Eurojusts budget, og som forventes at stå klar i 2015). På opfordring fra Eurojust deltog Kommissionens Generaldirektorat for Retlige Anliggender for første gang i mødet for ledere af EU-institutioner på området for retlige og indre anliggender, der

blev afholdt i Eurojusts lokaler i 2011. Forhandlingerne om en samarbejdsaftale mellem Eurojust og Kommissionen blev genoptaget med henblik på at formalisere udvekslingen af oplysninger om budgettet og administrative spørgsmål.

2.2 Netværk af praktikere

Ved udgangen af 2011 havde Eurojust fået sekretariatsfunktionen for tre netværk, der servicerer praktikere inden for det strafferetlige område i EU. Det drejer sig om Det Europæiske Retlige Netværk, netværket vedrørende fælles efterforskningshold og det europæiske netværk af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser. Sekretariatene for netværkerne indgår i Eurojusts personale, men som særskilte enheder.

Eurojust har også ydet støtte til Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere og til et uformelt netværk, nemlig Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU's medlemsstater.

2.2.1 Det Europæiske Retlige Netværk

Det Europæiske Retlige Netværk (EJN) blev oprettet i 1998, og netværkets sekretariat har siden 2003 været en del af Eurojusts personale. Eurojust var vært ved Det Europæiske Retlige Netværks 32. ordinære møde, der blev afholdt i Eurojusts lokaler i 2011. Kontaktpunkter i Det Europæiske Retlige Netværk fra medlemsstaterne og kandidatlandene deltog i mødet sammen med repræsentanter for Kommissionen og Rådet. Deltagerne drøftede udkastet til et direktiv om den europæiske efterforskningskendelse, oprettelsen af et websted for Det Europæiske Retlige Netværk samt forhold med relation til Det Europæiske Retlige Netværks aktiviteter og administration. Eurojust deltog også i det 36. plenarmøde i Det Europæiske Retlige Netværk i Budapest, hvor emner som ne bis in idem, gensidig anerkendelse af udenlandske domme og udveksling af oplysninger fra strafferegistre blev drøftet.

I samarbejdet med Det Europæiske Retlige Netværk arbejder Eurojust nor-

malt gennem et Kollegieteam (teamet for Det Europæiske Retlige Netværk og forbindelsesanklagerne). Derudover holdt den fælles aktionsgruppe bestående af repræsentanter for Det Europæiske Retlige Netværk og Eurojust, som blev nedsat i 2010, deres andet møde for bl.a. at drøfte eksisterende nationale retningslinjer for fortolkning af artikel 13 i Eurojust-afgørelsen i forhold til Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværks sagsarbejde, EJN-kontaktpunkternes rolle i det nationale Eurojustkoordineringssystem (der skal etableres i hver enkelt medlemsstat i henhold til artikel 12 i Eurojust-afgørelsen). Resultaterne af drøftelserne i den fælles aktionsgruppe blev præsenteret ved det efterfølgende plenarmøde i Det Europæiske Retlige Netværk, der blev afholdt i Gdansk i november 2011.

2.2.2 Sekretariatet for netværket vedrørende fælles efterforskningshold

Netværket vedrørende fælles efterforskningshold blev oprettet i 2005. I 2011 fik netværket sit eget sekretariat. I sin rol-



Møde i netværket for folkedrab

le som sekretariatsfunktion yder Eurojust støtte til at fremme anvendelsen af fælles efterforskningshold i medlemsstaterne. Sekretariatet koordinerede arbejdet i forbindelse med offentliggørelsen i oktober 2011 af den reviderede Eurojust-Europol håndbog om fælles efterforskningshold for praktikere på alle EU-sprog. Eurojust og Europol var værter ved det 7. årlige møde i netværket vedrørende fælles efterforskningshold om "fælles efterforskningshold i operationelt fokus". Praktikere

rapporterede om deres erfaring med oprettelse og drift af fælles efterforskningshold til deres arbejde med sager. For yderligere oplysninger om Eurojusts arbejde med fælles efterforskningshold, henvises til afsnit 1.4.

2.2.3 Europæisk netværk af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folke­drab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser

Netværket af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folke­drab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser blev oprettet i 2002. Netværkets sekretariat blev udpeget i 2011 og yder støtte til netværkets fortsatte arbejde. I 2011 var Eurojust vært ved to plenarmøder i netværket, hvor praktikere drøftede forskellige operationelle emner, heriblandt vidnebeskyttelse, internationalt retligt samarbejde, afviklingsstrategi for internationale domstole (og mulige "former for straffrihed", når domstolene ikke længere har kompeten-

ce), konfiskation af aktiver fra strafbart forhold samt koordinering af igangværende indsatser for at efterforske og retsforfølge personer, der har begået folke­drab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

2.2.4 Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere

Eurojust og Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN) har siden 2008 samarbejdet for at fremme kendskabet til den europæiske dimension i arbejdet for retsvæsenets aktører i EU.

I 2011 fortsatte Eurojust sin aktive deltagelse og støtte til EJTN-udvekslingsprogrammet, der har til formål at hjælpe medlemsstaternes dommere og anklagere med at få kendskab til Eurojusts opgaver, funktionsmåde og aktiviteter. Tre praktikophold (af hver tre måneders varighed) fandt sted ved den italienske, tyske og østrigske nationale enhed hos Eurojust. Eurojust og EJTN blev også enige om at

tage imod praktikanter for en kort periode (1-2 uger). Seks nationale enheder (Danmark, Italien, Portugal, Spanien, Tyskland og Østrig) støttede initiativet som led i et pilotprojekt, der blev en succes, og som vil finde sted igen i 2012.

Eurojust leverer jævnligt input til EJTN-seminarene og -uddannelsesprogrammerne. I 2011 støttede Eurojust et EJTN-projekt med titlen "Internationalt retligt samarbejde i straffesager i praksis". Eurojust deltog i fire seminarer om juridiske problemer, praksis og procedure for udstedelse og fuldbyrdelse af europæiske arrestordrer og særlige anmodninger om gensidig retshjælp. Eurojust bidrog med udgangspunkt i sin voksende operationelle erfaring på dette område også til uddannelseskurser om fælles efterforskningshold.

2.2.5 Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne

I 2011 ydede Eurojust fortsat støtte til Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater,

hvis primære mål er at styrke de retlige og retsforfølgende aspekter for strategien for EU's indre sikkerhed. Der blev afholdt to møder hos Eurojust i 2011.

Det første møde i juni 2011 under ungarsk EU-formandskab fokuserede på korruption. Det rådgivende forum drøftede mulige bidrag til EU's nye "pakke om korruptionsbekæmpelse" i lyset af Kommissionens forslag. Der var også drøftelser om et udkast til et direktiv om en europæisk efterforskningskendelse, der blev hilst velkommen som et vigtigt instrument til at fremme og forenkle retligt samarbejde.

Det andet møde blev afholdt i december 2011 under polsk EU-formandskab, og her undersøgte man, hvordan man gennem et øget samarbejde mellem OLAF og Eurojust bedre kunne bekæmpe kriminalitet, som skader EU's finansielle interesser på nationalt og EU-niveau. Det rådgivende forum drøftede også vidnebeskyttelse i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, forbindelsen til garantier for en retfærdig rettergang og muligheden for at vedtage

fælles EU-standarder. Endelig havde mødet fokus på det fremlagte udkast til et direktiv om ret til adgang til advokatbi-stand i straffesager, og behovet for både at sikre en retfærdig rettergang og en effektiv varetagelse af straffesager.

Eurojust ydede omfattende juridisk og logistisk støtte til det rådgivende forum og viderebringer også rigsadvokaternes synspunkter over for andre EU-institutioner.

2.3 EU-agenturer og -organer

2.3.1 Europol

Europol er en vigtig partner i Eurojusts arbejde, hvilket understreges ved, at de to organer begge har til huse i Haag samt, at Lissabon-traktaten henviser til Eurojusts koordinerende rolle som værende baseret på "oplysninger modtaget af medlemsstaternes myndigheder og Europol".

2011 bød på en markant stigning i samarbejdet om sager med Europol. Europol var repræsenteret ved 89 af Eurojusts koordineringsmøder sammenlignet med



Møde i det rådgivende forum under ungarsk formandskab

41 i 2010. Udvekslingen af operationelle oplysninger gennem den sikre kommunikationsforbindelse mellem Eurojust og Europol steg med 35 %. Der blev udvekslet over 900 beskeder gennem forbindelsen i 2011.

I 2009 tydede oplysninger på, at en ungarsk/kroatisk/slovensk/serbisk kriminel gruppe med forbindelser til Asien havde svindlet med resultaterne af ca. 170 fodboldkampe ved at bestikke fodboldspillere, dommere og andre i Tyskland, Ungarn, Finland, Kroatien, Slovenien og andre europæiske lande. Den organiserede kriminelle gruppe spillede på resultaterne i disse fodboldkampe i Asien og Europa, og deres fortjeneste var på flere millioner euro.

De tyske myndigheder indledte en efterforskning i november 2009, og en ungarsk efterforskning startede cirka en måned senere. Der var lige fra starten af et intensivt samarbejde mellem det tyske og ungarske politi. Med udgangspunkt i dette samarbejde blev de judicielle myndigheder inddraget, og Ungarn sendte en anmodning om gensidig retshjælp til Tyskland for at indhente bevismateriale og dokumenter fra den tyske efterforskning. Efterhånden som den ungarske sag skred frem, blev der afsløret forbindelser til Kroatien og

Slovenien. Der blev indledt parallelle efterforskninger, som førte til anholdelsen af cirka 30 mistænkte. Der blev afholdt et møde med de slovenske myndigheder i Ungarn.

I lyset af sagens komplekse udvikling blev Eurojust bedt om at yde bistand. Eurojust afholdt et koordineringsmøde, hvor judicielle og retshåndhævende myndigheder fra de berørte medlemsstater udvekslede informationer. Eurojust hjalp også med at udarbejde og videresende anmodninger om retligt samarbejde for at sikre, at forhold kunne fremmes effektivt. Eurojusts inddragelse var med til at samle de forskellige aspekter af efterforskningen og ved at fremme udveksling af oplysninger, blev der skabt mulighed for at indhente nye oplysninger. Eurojust arbejdede tæt sammen med Europol, som stod for den operationelle og analytiske støtte. I 2011 blev der oprettet et fælles efterforskningshold, og Eurojust modtog midler til medfinansiering af det operationelle arbejde.

I 2011 blev Eurojust endvidere tilknyttet yderligere to analyseregistre (hvor Europol analyserer data for en bestemt type kriminel virksomhed). Disse analyse-

registre drejede sig om menneskehandel, fremstilling og smugling af cannabis, og Eurojust er nu tilknyttet i alt 17 analyseregistre. Medlemsstaterne har imidlertid

ikke givet Eurojust medlemsstatus i andre vigtige analyseregistre som f.eks. islamistisk terrorisme og national ekstremisme.

For at bygge videre på det øgede operationelle samarbejde gennemgik Eurojust og Europol de nye bestemmelser i den reviderede samarbejdsaftale, der trådte i kraft 1. januar 2010. Der blev etableret et udvekslingsprogram for medarbejdere i begge organisationer. Der blev iværksat fem gensidige delegationsbesøg fra begge organisationer. Repræsentanter for Europol på besøg hos Eurojust deltog i interne møder (herunder i Kollegiets plenarmøder) samt ved briefinger, der var afpasset efter deres specifikke faglige baggrund. I lyset af de tættere forbindelser mellem det nationale Eurojustkoordineringssystem og de nationale Europolenheder som forudsat i artikel 12, stk. 5, litra d, i Eurojust-afgørelsen deltog Europol også i møder om gennemførelsen af Eurojust-afgørelsen. Eurojust deltog i møder med lederne af de nationale enheder hos Europol og var også vært ved et møde for en delegation af ledere af de nationale enheder hos Europol, der blev afholdt den 27. oktober 2011 hos Eurojust.

Eurojust var i samarbejde med Europol vært ved møder for praktikere inden for "Violent Single Issue Extremism/Terrorism", "animal rights extremism", moms-svindel og ved mødet for eksperter for fælles efterforskningshold. Europol bidrog til det strategiske møde i oktober 2011 om "Styrkelse af Eurojusts arbejde i sager om narkotikahandel". Se afsnit 1.3.2.

2.3.2 Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

Den praktiske aftale om samarbejdsordninger mellem Eurojust og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) fra 2008 er retsgrundlaget for samarbejdet mellem de to organisationer.

Der er sket en stigning i overførslen af sagsrelaterede informationer fra OLAF til Eurojust. I 2011 henviste OLAF otte sager til Eurojust mod fire sager i 2010. Selv om tallet er lavt, skal de ses i lyset af tre forhold. For det første arbejder Eurojust med efterforskning og retsforfølgning i straffesager, mens OLAFs arbejde er fokuseret på administrative undersøgelser

og aktioner (ud af OLAF's operationelle arbejde i 2010 anbefalede OLAF, at man overvejede strafferetlig efterforskning og retsforfølgning ved de judicielle myndigheder i 28 sager). For det andet arbejder Eurojust typisk med sager, der omfatter to eller flere medlemsstater, men det er ikke tilfældet i OLAF. For det tredje blev OLAF inviteret til otte koordineringsmøder hos Eurojust i 2011, hvilket er særdeles opmuntrende i lyset af det samlede antal sagshenvisninger.

I de sager hvor Eurojust og OLAF har arbejdet sammen, er der opnået klare fordele, som det fremgår af efterforskningen vedrørende anklager om korruption mod medlemmer af Europa-Parlamentet. For yderligere oplysninger om sagen henvises til afsnit 1.3.5.

Der blev i 2011 udviklet nye former for bedre samarbejde mellem Eurojust og OLAF. Man blev enige om udvælgelseskriterier for fælles sager om kriminalitet og grænseoverskridende elementer, en sikker kommunikationsforbindelse mellem de to organer blev taget i brug, Eurojust



Besøg Rob Wainwright, direktør for Europol

fik adgang til toldinformationssystemet, og man nåede til en principiel enighed om at udveksle forbindelsesofficerer. OLAF's efterforskere og anklagere var på studiebesøg hos Eurojust. OLAF deltog i møder hos Eurojust som f.eks. mødet for eksperter for fælles efterforskningshold. Merværdien ved OLAF's deltagelse i fælles efterforskningshold ligger i, at det



Besøg af Giovanni Kessler, generaldirektør for OLAF

giver mulighed for at krydstjekke data vedrørende fælles efterforskningshold med OLAF's data og med resultaterne af OLAF's administrative undersøgelser.

2.3.3 Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser

I 2011 fortsatte Eurojust og Det Europæiske Agentur for forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) forhandlingerne med henblik på at indgå en samar-

bejdsaftale i henhold til artikel 26, stk. 1, i Eurojust-afgørelsen.

I 2011 deltog Eurojust i Frontex's projekt "Uddannelsesprogram for grænsevagter om menneskehandel" om at etablere en specialuddannelse for grænsevagter i EU og i Schengen-associerede lande. Det fælles uddannelsesprogram omfatter retsforfølgende og judicielle aspekter.

2.3.4 Det Europæiske Politiakademi

I 2011 bidrog Eurojust til 21 uddannelsesaktiviteter i Det Europæiske Politiakademi

Siden 2007 havde et kriminelt netværk smuglet tobak og andre varer fra Rusland og Hviderusland ind i og gennem EU. De europæiske bagmænd havde base i Litauen. De litauiske myndigheder kontaktede Eurojust for bistand, da bagmændene havde unddraget sig retsforfølgning på trods af diverse beslaglæggelsesaktioner mod ladninger af cigaretter med deltagelse af Polen, Letland, Estland og Tyskland.

Eurojust bistod med en sagsanalyse og holdt fem koordineringsmøder med de berørte medlemsstater, Europol og OLAF for at sikre, at man fik et sam-

let billede af bagmændenes aktiviteter efter de gennemførte aktioner i de forskellige jurisdiktioner. En aktionsdag i slutningen af november 2011 førte til 25 anholdelser. Det er vigtigt at bemærke, at der heriblandt var bagmænd fra den kriminelle gruppe og, at der blev gennemført 50 husran-sagninger, der førte til beslaglæggelse af våben, sprængstoffer, narkotika, store kontantbeløb og stjålne effekter. Efterforskningen gjorde det også muligt at tilbageholde aktiver, der stammede fra kriminel virksomhed, som f.eks. fast ejendom og luksusbiler.

(CEPOL), der bl.a. omfattede uddannelseskurser for ledende polititjenestemænd og anklagere om fælles efterforskningshold (i samarbejde med EJTN) og om Eurojusts rolle med at fremme europæiske arrestordrer fra et operationelt perspektiv. I maj 2011 kontaktede direktøren for CEPOL Eurojust omkring et fælles arbejde om en "Cybercrime E-Learning Module".

På grund af behovet for at sikre synergi i uddannelsesaktiviteterne for ansatte i retshåndhævende myndigheder og anklagere blev Eurojust indbudt til at deltage i mødet i CEPOL's årlige programkomité, og deltog også i CEPOL's tiårs jubilæums-konference, der fandt sted i dets lokaler.

2.3.5 Ledere af EU-institutioner på området for retlige og indre anliggender

I 2011 varetog Eurojust formandskabet for ledere af EU-institutioner på området for retlige og indre anliggender og koordinerede i tæt samarbejde med CEPOL, Europol, Frontex og Agenturet

for Grundlæggende Rettigheder indholdet i den endelige rapport om styrket samarbejde mellem agenturerne. Det årlige møde for ledere af EU-institutioner på området for retlige og indre anliggender fandt sted hos Eurojust den 24. november. Der skete fremskridt både inden for bilateralt og multilateralt samarbejde. Blandt eksemplerne på multilaterale initiativer var udvekslingen af kataloger om produkter og tjenester og høring mellem agenturerne om de årlige arbejdsprogrammer.

Som formand for ledere af EU-institutioner på området for retlige og indre anliggender rapporterede Eurojust til COSI om fremskridt og resultater for samarbejdet mellem de forskellige agenturer på området for retlige og indre anliggender, og fremsendte i samarbejde med Frontex et fælles forslag til aktiviteter for 2012-2013 (18079/11).

2.4 Relationer uden for EU

I 2011 fortsatte arbejdet med at udvide mulighederne for det operationelle samarbejde med tredjelande og organisatio-

ner uden for EU. Samarbejdsaftalen mellem Eurojust og Schweiz trådte i kraft den 22. juli 2011. Forhandlingerne om samarbejdsaftaler med Rusland, Ukraine og Liechtenstein blev på ny bekræftet som prioriteter. Eurojust undersøgte også fortsat muligheden for at indlede forhandlinger om samarbejdsaftaler med Staten Israel, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Montenegro, Serbien, Moldova, Kap Verde og Tyrkiet. Der blev afholdt evalueringer af gennemførelsen af samarbejdsaftalerne med Kroatien og Norge.

Der blev afholdt Fact Finding missioner i Albanien, Serbien, Montenegro og Ukraine med henblik på at evaluere gennemførelsen af databeskyttelsesregler. Der blev fortsat taget kontakter med henblik på at undersøge muligheden for at indlede forhandlinger om samarbejdsaftaler med Interpol og Europarådets anti-korruptionssenhed (GRECO).

Eurojust leverede også støtte til et møde i EU-USA-arbejdsgruppen. Eurojust bidrog især til EU's ekspertmøde om gennemførelse af aftalerne om udlevering og gen-

sidig retshjælp mellem EU og USA, der blev arrangeret af Kommissionen i september 2011. Eurojust ydede rådgivning om de juridiske aspekter ved informationsudveksling med USA ved koordineringsmøderne. Arbejdet med at forberede yderligere møder for at løse praktiske problemer omkring retligt samarbejde mellem EU og Rusland fortsatte også.

Da organiseret kriminalitet i sagens natur er et globalt fænomen (som illustreret ved narkotikahandel og menneskehandel, der kommer ind over EU's grænser udefra), kan det være nødvendigt

at iværksætte nye initiativer. Eurojust-afgåelsen introducerer f.eks. et vigtigt nyt redskab på dette område: muligheden for Eurojust for at udstationere forbindelsesretsombudsmand i tredjelande til at handle på alle medlemsstaternes vegne. I 2011 blev en rapport om disse forbindelsesretsombudsmands opgaver, funktioner og professionelle status fremlagt for Kollegiet. Rapporten er et vigtigt skridt for overvejelserne om at inddrage forbindelsesretsombudsmand i Eurojusts operationelle arbejde og for at give input til de kriterier, der skal opfyldes i henhold til artikel 27a i Eurojust-afgåelsen.

I erkendelse af den stigende globale tendens i organiseret kriminalitet styrkede Eurojust endvidere sine bånd med de central- og sydamerikanske landes netværk af kontaktpunkter for retligt samarbejde (IberRed). Der blev igangsat et projekt, der skal styrke det praktiske samarbejde mellem Eurojust og IberReds anklagere inden for sager om narkotikahandel. Eurojust har gennem sit samarbejde med IberRed været med til at fremme fuldbyrdelsen af anmodninger om gensidig retshjælp og anmodninger om udlevering fra medlemsstaterne i Latinamerika og vice versa.

3 Eurojust-afgørelsen, Eurojusts fremtid og administrative udvikling

3.1 Gennemførelse af Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust

Den reviderede Eurojust-afgørelse om styrkelse af Eurojust, der blev offentliggjort i 2009, tager sigte på at styrke Eurojusts operationelle kapacitet. Der er behov for en rettidig og effektiv gennemførelse af den reviderede Eurojust-afgørelse både internt hos Eurojust og i medlemsstaterne for at kunne udnytte Eurojusts potentiale fuldt ud i kampen mod alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. 18 medlemsstater havde behov for at bringe deres nationale lovgivning i overensstemmelse med afgørelsen, og fristen for gennemførelse var i juni 2011. Ved udgangen af 2011 havde 10 medlemsstater truffet de fornødne foranstaltninger til at gennemføre Eurojust-afgørelsen.

I 2011 afsluttede Eurojust flere projekter med henblik på Eurojusts interne gennemførelse af afgørelsen. Koordineringsvagt (OCC) blev taget i brug, der blev oprettet skabeloner, der skal bruges til at lette overførslen af oplysninger om alvorlige grænseoverskridende sager til Eurojust, med deraf følgende ændringer i sagsforvaltningssystemet, og der blev etableret sekretariater for netværkerne vedrørende fælles efterforskningshold og for folkebrud. Der blev afholdt møder i den uformelle arbejdsgruppe om gennemførelse af Eurojust-afgørelsen med repræsentanter for EU's medlemsstater og EU-organer. Møderne fokuserede hovedsagligt på øget informationsudveksling samt oprettelse af det nationale Eurojustkoordineringssystem for at styrke Eurojusts forbindelser med de nationale praktikere. Nedenfor følger oplysninger om nogle af disse tiltag.

Koordineringsvagt

Der blev oprettet en central koordineringsvagt, for at Eurojusts nationale enheder i højere grad kan være til rådighed og for at sætte det i stand til til enhver tid at gribe ind i især hastesager. Medlemsstaternes retlige og retshåndhævende myndigheder kan nu komme i kontakt med Eurojust døgnet rundt alle ugens dage gennem et gratis internationalt telefonnummer (eller et særligt hollandsk nummer).

Et call-center besvarer og viderestiller opkaldet til den nationale enheds OCC-repræsentant. Opkaldet kan efterfølgende forklares på opkalderens eget sprog, og den pågældende OCC-repræsentant kan træffe passende foranstaltninger. Der er modtaget 94 opkald siden oprettelsen af koordineringsvagten i august 2011.

En nat i december 2011 blev Eurojusts franske vagthavende OCC-repræsentant kontaktet af en national anklager. Tre mistænkte var blevet tilbageholdt af politiet, og det beslaglagte materiale tydede på, at der var kriminelle forbindelser til en bankkonto i Luxembourg med cirka 4 millioner euro. Den nationale anklager ønskede at blokere kontoen som en hasteforanstaltning og havde brug for bistand i forhold til, hvilke procedurer, der skulle overholdes, i en anden jurisdiktion. Eurojusts franske re-

præsentant kontaktede sin kollega fra Luxembourg, der straks rådgav om de juridiske og bevismæssige krav til en kendelse om at blokere bankkonti, og tog kontakt til den luxembourgske finansielle efterretningssenhed hos anklagemyndigheden. Da der blev åbnet for bankaktiviteterne den efterfølgende morgen, havde den luxembourgske finansielle efterretningssenhed indefrosset kontoen, og indeståendet blev beslaglagt af den luxembourgske undersøgelsesdommer samme dag.

Udveksling af oplysninger på grundlag af artikel 13

I henhold til artikel 13 i Eurojust-afgørelsen skal medlemsstaternes myndigheder underrette deres nationale Eurojust-repræsentanter om alvorlige grænseoverskridende efterforskninger og retsforfølgninger.

For at fremme en struktureret overførsel af oplysninger fra praktikere har Eurojust udviklet en "smart" PDF-formular på alle officielle EU-sprog. På denne formu-

lar udspecificeres de typer oplysninger, der skal sendes, og det er meningen, at afrapporteringen skal foregå på en brugervenlig måde. De kompetente nationale myndigheder har adgang til formularen via de nationale enheder. Udfyldte formularer sendes til Eurojust gennem et sikkert e-mailsystem, der er oprettet med dette for øje. Eurojust har offentliggjort en kort note om fortolkningen af artikel 13 (stk. 5-7) på dets [websted](#).

Eurojust opfordrer medlemsstaterne til at benytte dette nye instrument og

skabelonen, der tager sigte på at gøre Eurojusts støtte til medlemsstaternes bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme mere effektiv.

De oplysninger, der modtages på grundlag af artikel 13, sætter Eurojust i stand til at finde forbindelser til andre sager, heriblandt også sager, der allerede er registreret i sagsforvaltningssystemet, at tilbyde bistand til medlemsstaterne på et tidligt tidspunkt og at give operationel feedback til de nationale myndigheder. Øget informationsudveksling bør kunne øge Eurojusts muligheder til at yde bistand til praktikere og beslutningstagere med oplysninger om hindringer og bedste praksis inden for grænseoverskridende retligt samarbejde.

Forbedring af sagsforvaltningssystemet

Det elektroniske sagsforvaltningssystem blev oprindeligt lanceret i 2004 og anvendes til sikker lagring af sagsbehandlingsoplysninger, udveksling af oplysninger mellem de nationale medlemmer samt analyse af de pågældende oplysninger.

Der er iværksat en række projekter, der skal gennemføre de ændringer, der følger af Eurojust-afgørelsen, idet sagsforvaltningssystemet skal behandle supplerende oplysninger om personer og derudover også skal leve op til Eurojusts databeskyttelsesregler og tilsyn fra databeskyttelsesmedarbejderen.

Med henblik på at sikre hensigtsmæssig udveksling af retlige data mellem medlemsstaternes systemer og Eurojust var Eurojust tæt involveret i forskningsprojektet EPOC IV. Projektet tager sigte på at sikre den fremtidige udvikling af EPOC-softwaren, så der oprettes et "National Authority System (NAS)", så det bliver muligt at udveksle oplysninger mellem Eurojust og medlemsstaternes nationale sagsforvaltningssystemer. Projektpartnerne til EPOC IV er Bulgarien, Frankrig, Italien, Litauen, Holland og Slovenien. Der blev afholdt et seminar for at fremme NAS med deltagelse af tekniske repræsentanter for anklagemyndighederne fra 19 medlemsstater. Projektet varer tre år og kører fra april 2009 til marts 2012.

Eurojust har arbejdet med en række opkoblingsløsninger for at fremme sikker dataoverførsel til det nationale Eurojustkoordineringssystem i medlemsstaterne. Den præcise løsning aftales med den enkelte medlemsstat, og der tages højde for tekniske krav, og man benytter om muligt eksisterende forbindelser. Der testes i øjeblikket pilotopkoblinger via s-TESTA og site-to-site VPN over internettet med Bulgarien, Ungarn, Irland, Letland, Portugal og Rumænien. Der vil blive underskrevet en samarbejdsaftale mellem Eurojust og den enkelte medlemsstat, inden opkoblingen officielt tages i brug.

Det nationale Eurojustkoordineringssystem

Formålet med det nationale Eurojustkoordineringssystem er ifølge afgørelsen at styrke Eurojusts samarbejde med medlemsstaternes retshåndhævende og retlige myndigheder. Eurojust arbejdede på at fremme oprettelsen af det nationale Eurojustkoordineringssystem ved bl.a. at videreudvikle forbindelserne med kontaktpunkterne i Det Europæiske Retlige

Netværk i den fælles aktionsgruppe og udvikle forbindelserne med lederne af de nationale enheder hos Europol.

Eurojust udarbejdede også en "*fiches suédoises*"-skabelon, der indeholder oplysninger om sammensætningen af det nationale Eurojustkoordineringssystem i de enkelte medlemsstater. Der er indtil videre oprettet et nationalt Eurojustkoordineringssystem i syv medlemsstater enten gennem lovgivning eller gennem bekendtgørelser, cirkulærer, direktiver eller andre sekundære instrumenter. Eurojust vil undersøge muligheden for at etablere en fælles platform for at sikre en dialog mellem medlemmerne af det nationale Eurojustkoordineringssystem og især de nationale korrespondenter, der har ansvaret for det nationale Eurojustkoordineringssystems funktionsmåde og Eurojust.

I 2011 blev et dokument om det nationale Eurojustkoordineringssystems struktur og opgaver samt en idealprofil for nationale korrespondenter for Eurojust offentliggjort på Eurojust [websted](#).

3.2 Aktionsgruppe om Eurojusts fremtid

Eurojust fortsatte gennem arbejdet i aktionsgruppen overvejelserne omkring den mulige udvikling på grundlag af artikel 85 og 86 i TEUF. I maj 2011 afholdt Eurojust under ungarsk EU-formandskab et strategisk seminar med titlen "Eurojust: nye perspektiver inden for retligt samarbejde", der satte fokus på artikel 85 i TEUF ud fra en vidensbaseret tilgang. På grundlag af case studies overvejede deltagerne, om yderligere beføjelser ville gøre Eurojust mere effektiv og konkluderede, at der skal tages hensyn til de opståede problemer ved gennemførelsen af de nye muligheder, der indføres med Lissabon-traktaten. Følgende emner blev drøftet i forskellige workshops: at give Eurojust beføjelser til at indlede efterforskning i straffesager samt beføjelser og forpligtelse til at forebygge og løse kompetencekonflikter, problemer med at udøve den koordinerende rolle i efterforskninger og retsfølgninger og mulige tiltag for at forbedre koordineringen, styrke det operationelle samarbejde med Europol og OLAF frem-

adrettet, og overvejelser omkring hvordan de forskellige evalueringsmekanismer for Eurojust kan fungere i praksis. Rapporten fra seminaret er offentliggjort som et Rådsdokument (14428/11) og kan ses på Eurojusts [websted](#).

Eurojust udarbejder i øjeblikket bidrag vedrørende Eurojusts struktur og parlamentariske evalueringer, der fremsendes til interessenter på baggrund af de forslag til forordninger om Eurojust og en europæisk anklagemyndighed (EPPO), der vil blive fremsat i 2013.

3.3 Administrativ udvikling

Eurojusts budget for 2011 var på 31,7 millioner euro. Eurojust brugte 95,6 % af bevillingerne, og i alt blev der foretaget 7.300 transaktioner (bevillinger og betalinger) i 2011, svarende til en stigning på 12 % i forhold til 2010.

I 2011 beskæftigede Eurojust 269 medarbejdere (mod 267 i 2010). Heraf var 42 anklagere, dommere eller politifolk med tilsvarende baggrund udstationeret fra medlemsstaterne. De fik bistand i deres

arbejde fra 210 administrative medarbejdere, der er ansat i henhold til EU's personalevedtægt, og 17 udstationerede nationale eksperter.

Udvikling af planlægningsværktøjer

Eurojusts planlægningsværktøjer blev forbedret i 2011. En ny omkostningsmodel, der direkte forbinder aktiviteterne med budgetudgifterne, blev taget i brug. Med en bevilling af omkostninger til kontorer og afdelinger og en samtidig bevilling af generelle omkostninger giver den nye model betydelige fordele for forvaltningen af Eurojusts aktiviteter. Hermed får Eurojust mulighed for at få et overblik over de samlede udgifter for de enkelte kontorer eller afdelinger, for at sammenligne udgifterne ved udlicitering inden for eksempelvis sikkerhedsydelser i forhold til udgifterne ved selv at stå for de pågældende ydelser, overvåge budgetudviklingen og identificere uventede omkostningsmønstre på et tidligt tidspunkt. Omkostningsmodellen giver desuden mulighed for at få et korrekt overblik over forholdet mellem kerneaktiviteten og de faste udgifter.

For at fremme en effektiv ressourceforvaltning er den administrative direktørs årlige aktivitetsrapport et væsentligt element i Eurojusts strategiske planlægnings- og programmeringscyklus, og den er udformet med henblik på at sikre, at ressourcerne er korrekt afstemt med de fastsatte målsætninger. Der udveksles jævnligt budget- og administrative oplysninger med Kommissionen, og der pågår drøftelser om en samarbejdsaftale, der skal formalisere den hurtige og effektive udveksling af oplysninger vedr. budget- og administrative forhold.

Gennemgang af organisationsstrukturen

Gennemgangen af organisationsstrukturen blev brugt som reference for den administrative bistand til Eurojusts kerneaktivitet. Der blev etableret en enhed (sagsanalysekontoret som efterfølger til sagsforvaltningskontoret) for at øge fokus på bistand til de nationale enheder. Der blev iværksat en gennemgang af alle administrative stillinger for at sikre, at den administrative struktur fuldt ud er tilpasset kerneaktiviteten. På personaleområdet blev der opret-

tet informationssystemer, der skal sikre en omkostningseffektiv overvågning af personaleressourcerne samt, at uddannelse er nøje tilpasset de krav, der er til Eurojusts aktivitet. Personaleudvalget er blevet inviteret til at være med til at udarbejde ansættelsesprocedurer.

Med henblik på at sikre en kontinuitet i Eurojust aktiviteter blev der taget skridt til at udarbejde en handlingsplan til at identificere potentielle risici for Eurojust. Der er ligeledes opstillet kritiske succeskriterier (KPI) i udkastet til det årlige arbejdsprogram for 2013, der skal måle kvaliteten af Eurojusts ydelser, ekspertise og organisationsmæssige performance, og der er udarbejdet kataloger med overblik over tilgængelige ydelser, der leveres af de administrative kontorer.

Nye lokaler

Der skete betydelige fremskridt med at sikre nye lokaler til Eurojust i 2015. Den 30. juni 2011 blev der underskrevet en samarbejdsaftale med Kongeriget Holland, der skal tilvejebringe en ny bygning til Eurojust, som specifikt opfylder



Klaus Rackwitz, ny administrativ direktør



Administrativt personale

de krav, der er til Eurojusts operationelle kerneaktivitet. En jury bestående af lige mange medlemmer fra værtsstaten og Eurojust valgte enstemmigt fem design-teams til at deltage i designkonkurrencen. Kandidaterne blev bedt om at levere et designforslag, der sikrer den bedst mulige effektivitet af alle operationer med færre ressourcer, og som samtidig repræsenterer Eurojusts kerneværdier.

3.4 Aktindsigt i Eurojusts dokumenter

Anmodninger om aktindsigt i Eurojusts dokumenter i henhold til reglerne for aktindsigt er steget. I 2011 modtog Eurojust 11 anmodninger om aktindsigt i Eurojusts dokumenter. Fire blev modtaget direkte af Eurojust, og i syv andre tilfælde blev Eurojust hørt i sagen som tredjepart ved-

rørende anmodninger modtaget af andre organisationer.

Af de fire anmodninger modtaget direkte af Eurojust vedrørte to personalesager, og to vedrørte efterforskninger eller retsforfølgninger, som Eurojust var involveret i. I de to anmodninger om personaleoplysninger blev der givet fuld aktindsigt. De to sagsrelaterede anmodninger blev afvist med nedenstående begrundelser.

Af de syv anmodninger hvor Eurojust blev hørt som tredjepart efter anmodninger modtaget af andre organisationer, var en anmodning sagsrelateret, og seks var ikke sagsrelaterede. Den sagsrelaterede anmodning blev afvist (med nedennævnte begrundelse), mens de seks andre anmodninger, der vedrørte aktindsigt i EU-dokumenter, fik fuld aktindsigt.

De sagsrelaterede anmodninger (der blev modtaget både direkte og indirekte) blev både vurderet enkeltvis og i sammenhæng med specifikke dokumenter, og de blev afvist af flere årsager, heriblandt fordi aktindsigt ville være til skade for be-



Kontor- og afdelingschefer

Fra venstre til højre: Jacques Vos, servicesekretariatet, Joannes Thuy, talsperson, presse- og pr, Diana Alonso Blas, datebeskyttelsesmedarbejder, Carla Garcia Bello, juridisk sekretær for Kollegiet, Alinde Verhaag, fungerende chef for sagsanalyseafdelingen, Anna Baldan, koordinator for sekretariatet vedrørende fælles efterforskningshold, Klaus Rackwitz, administrativ direktør, Catherine Deboyser, juridisk tjeneste, Jon Broughton, informationshåndteringsafdelingen, Mike Moulder, budget-, økonomi- og indkøbsafdelingen, Linda Scotts, personaleafdelingen, Matevž Pezdirc, koordinator for netværket for folkedrab, Fatima Martins, sekretær for Det Retlige Netværk

skyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, for beskyttelsen af offentlige interesser hvad angår Eurojusts arbejde med at styrke bekæmpelsen af alvorlig kriminalitet, nationale efterforskninger og retsforfølgninger, som Eurojust

yder bistand til, og på grund af efterlevelse af gældende regler om tavshedspligt. Der blev endvidere givet afslag på aktindsigt med følgende begrundelser: dokumenterne hidrørte fra en medlemsstat, der havde afvist aktindsigt, dokumenter-

ne var udarbejdet til internt brug og vedrørte forhold, hvor beslutningen ikke var truffet af Eurojust, aktindsigt ville være til skade for Eurojusts beslutningsproces, og når anmodningen ikke var begrundet i et tvungende alment hensyn.



Eurojust seminar, Sofia, Bulgarien



Eurojust seminar, Budapest, Ungarn



Eurojust seminar, Rom, Italien

4 Opfølgning på Rådets konklusioner

Den 9.- 10. juni 2011 vedtog Rådet (retlige og indre anliggender) konklusioner om den niende Eurojust årsberetning (EU-dokument 10645/1/11 REV 1). Som i tidligere årsberetninger giver Eurojust i dette kapitel oplysninger om de områder, hvor Rådet formulerede anbefalinger for Eurojust.

Eurojust – Det Europæiske Retlige Netværk	
Udarbejde og gennemføre mekanismer, der sigter på at fremme samarbejdet mellem Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk, navnlig inden for rammerne af det nationale Eurojustkoordineringssystem og med hensyn til videresendelse af enkle sager til Det Europæiske Retlige Netværk.	Der er nedsat en fælles aktionsgruppe mellem Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk, der bl.a. skal undersøge rollen for Det Europæiske Retlige Netværks kontaktpunkter i det nationale Eurojustkoordineringssystem. For yderligere oplysninger henvises til afsnit 2.2.
Koordineringsmøder og inddragelse af Europol og OLAF	
Fremme koordineringsmøder mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder samt, hvor det er relevant og inden for rammerne af gældende retlige instrumenter, inddrage EU-organer som f.eks. Europol eller OLAF.	2011 bød på en markant stigning i antallet af koordineringsmøder. Eurojust afholdt koordineringsmøder i 204 sager. Europol deltog i 89 koordineringsmøder og OLAF i otte sager. Der henvises endvidere til afsnit 1.2.2.

Ekspertisecenter	
Fortsætte sine bestræbelser i retning af at blive et "ekspertisecenter" for retligt samarbejde i Europa med henblik på at komme med input, der kan bidrage til debatten mellem andre berørte interessenter.	Eurojust etablerer et ekspertisecenter, der skal fremme effektivt retligt samarbejde til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet i EU ved at fastholde den institutionelle viden og erfaring inden for retligt samarbejde i straffesager.
Anvendelse af artikel 7, stk. 2 og 3, i Eurojust-afgørelsen	
Aflægge rapport om anvendelsen af artikel 7, stk. 2 og 3	Kollegiet har ikke udstedt skriftlige ikke-bindende udtalelser i henhold til artikel 7, stk. 2 og 3, men sagerne blev løst af de nationale repræsentanter. For yderligere oplysninger om kompetencekonflikter henvises til afsnit 1.2.8 og om europæiske arrestordre til afsnit 1.2.10.
Artikel 85 og 86 i TEUF	
Der kan tages hensyn til Eurojusts ekspertise i orienterende debatter i forbindelse med den fremtidige gennemførelse af artikel 85 og 86 i TEUF.	I 2011 fortsatte Eurojust sine overvejelser omkring dets fremtid i henhold til TEUF og deltog aktivt i den igangværende europæiske debat om grundlaget for Eurojusts operationelle erfaring. Eurojust går ind for en evidensbaseret tilgang til artikel 85 og 86, inden der formuleres konklusioner for den orienterende debat. Der henvises til afsnit 3.2.
Statistiske værktøjer	
Overveje at videreudvikle de statistiske oplysninger ved at indføre en opdeling mellem de enkelte lande.	Der henvises til bilag I, figur 2.

Fælles efterforskningshold	
Fortsat at involvere sig i uddannelseskurser rettet mod de fælles efterforskningshold.	Eurojust støtter uddannelseskurser om fælles efterforskningshold, der er arrangeret af Det Europæiske Politiakademi. Ved årsmøderne i netværket for fælles efterforskningshold udveksler eksperter og praktikere deres erfaring og viden samt bedste praksis og bidrager til at fremme anvendelsen af fælles efterforskningshold.
Samarbejde med tredjelande	
Fortsat yde bistand til sagsbehandlings-samarbejdet med tredjelande.	Tredjelande deltog ved 45 lejligheder i koordineringsmøder. For yderligere oplysninger henvises til afsnit 1.5.
Sagsforvaltningssystem	
Gennemføre de ændringer, der hidrører fra Eurojust-afgørelsen med hensyn til udveksling og levering af oplysninger til Eurojust, yderligere forstærke Eurojusts kapacitet til at behandle og analysere de modtagne oplysninger effektivt, herunder med krydshenvisningsanalyse, udnytte Eurojustdatabasens potentiale fuldt ud med henblik på eventuelle anmodninger til medlemsstaterne på grundlag af krydshenvisningsanalyse for at anmode medlemsstaterne om at indlede en efterforskning eller retsforfølgning af specifikke forhold.	Der er udarbejdet en skabelon til overførsel af oplysninger til Eurojust på grundlag af artikel 13. I marts og april 2011 blev der udarbejdet et spørgeskema til at understøtte forbedringen af sagsforvaltningssystemet. Flere emner vil blive undersøgt yderligere: registrering af sager, overvågning af sager, statistiske oplysninger, oplysninger og feedback om artikel 13, evaluering af sagsarbejde, analyse af sagsarbejde, elektronisk mappesystem (dokumentstyring) og kommunikationsmidler. Disse emner vil blive drøftet hver for sig ved Kollegiets plenarmøder i 2012 med henblik på at give en brugervenlig vejledning til en funktionel evaluering af det nuværende sagsforvaltningssystem. Derudover vedtog Kollegiet en revideret liste over kriminalitetstyper.

Samarbejde med Europol	
Fortsat at arbejde sammen inden for rammerne af gældende retlige instrumenter og sikre et højt databeskyttelsesniveau.	2011 bød på en stigning i samarbejdet om sager med Europol, og udvekslingen af operationelle oplysninger gennem den sikre kommunikationsforbindelse steg med 35 % (911 udvekslede beskeder). De to organisationer brugte de samme databeskyttelsesprincipper. Der henvises til afsnit 2.3.1.
Samarbejde med OLAF	
Opretholde det privilegerede partnerskab inden for bekæmpelse af svig, korruption og andre forbrydelser, der skader EU's finansielle interesser.	I 2011 steg antallet af udvekslede sagsrelaterede oplysninger. I 2011 anbefalede OLAF strafferetlig efterforskning og retsforfølgning af nationale myndigheder i EU i ca. 30 sager. Otte sager blev henvist til Eurojust med henblik på bistand. Der henvises til afsnit 2.4.
Samarbejde med Frontex	
Fortsat arbejde hen imod en formel samarbejdsordning med Frontex, navnlig ved at fremme udvekslingen af oplysninger.	Efter vedtagelsen af en ny forordning om Frontex er der planer om at indgå en samarbejdsaftale, der giver mulighed for at udveksle personlige og operationelle oplysninger. Der henvises til afsnit 2.5

Projekt vedrørende revision af organisationsstrukturen	
Fremlægge resultaterne af projektet vedrørende Kollegiets præstationer og projektet vedrørende revision af organisationsstrukturen (OSR).	Eurojust arbejdede fortsat på at gennemføre revisionen af organisationsstrukturen (OSR) på syv områder. Projektet vedrørende Administrationens struktur er stort set færdiggjort. Der er sket betydelige fremskridt i projekterne Præstations- og risikostyring, Samarbejde mellem administrationen, Kollegiet og de nationale enheder og Uddannelse. En handlingsplan til at mindske potentielle risici for Eurojust er under udarbejdelse. På grundlag af de strategiske succeskriterier (KPI), der er udarbejdet af Eurojust, er generiske KPI til måling af kvaliteten af Eurojusts ydelser, ekspertise, viden og organisatoriske præstationer indarbejdet i udkastet til det årlige arbejdsprogram for 2013. De andre projekter, Overdragelse af beslutninger, Porteføljeforvaltning og Kultur er stadig i gang.
Gennemførelse af Eurojust-afgørelsen og koordineringsvagten	
Fortsætte gennemførelsen af den nye Eurojust-afgørelse, revidere forretningsordenen og skabe en standardformular, hvorigennem oplysninger kan overføres og behandles i Eurojust, aflægge rapport om gennemførelsen af de relevante bestemmelser i Eurojust-afgørelsen i næste årsberetning, fremskynde oprettelsen af et koordineringsvagtsystem og fremskynde arbejdet med gennemførelsen af mekanismen til lettelse af videresendelse af sagsbehandlingsoplysninger.	Kapitel 3 gennemgår gennemførelsen af Rådets afgørelse om styrkelse af Eurojust, navnlig vedrørende koordineringsvagten, det nationale Eurojustkoordineringssystem og artikel 13.



Eurojust seminar, Krakow, Polen



*"Anti-Trafficking" Dag, Warszawa, Polen:
Aled Williams underskriver den fælles erklæring
for EU-organerne inden for retligt samarbejde*

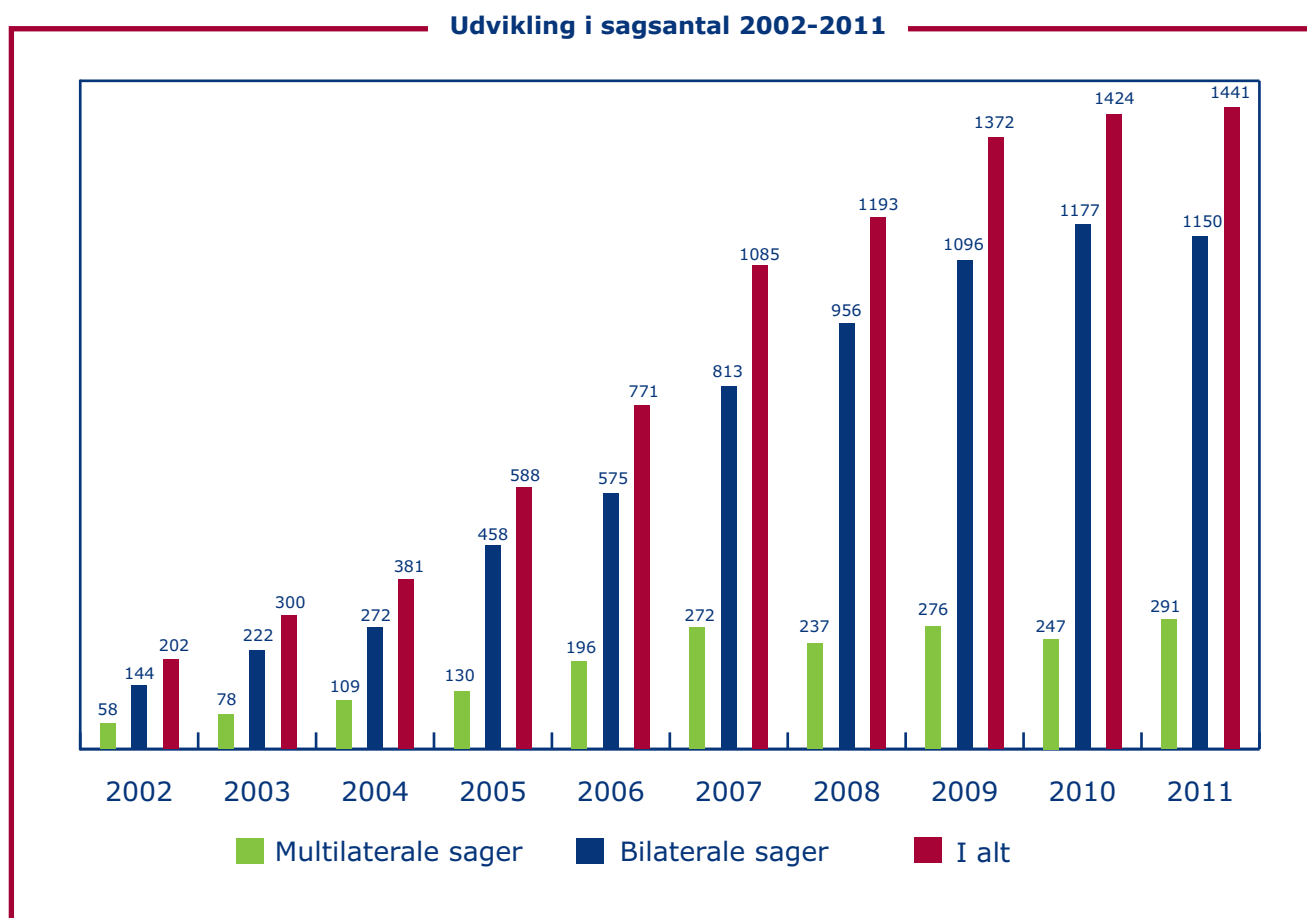


Høring mellem Eurojust og Kroatien, Brijuni, Kroatien

BILAG

Figur 1

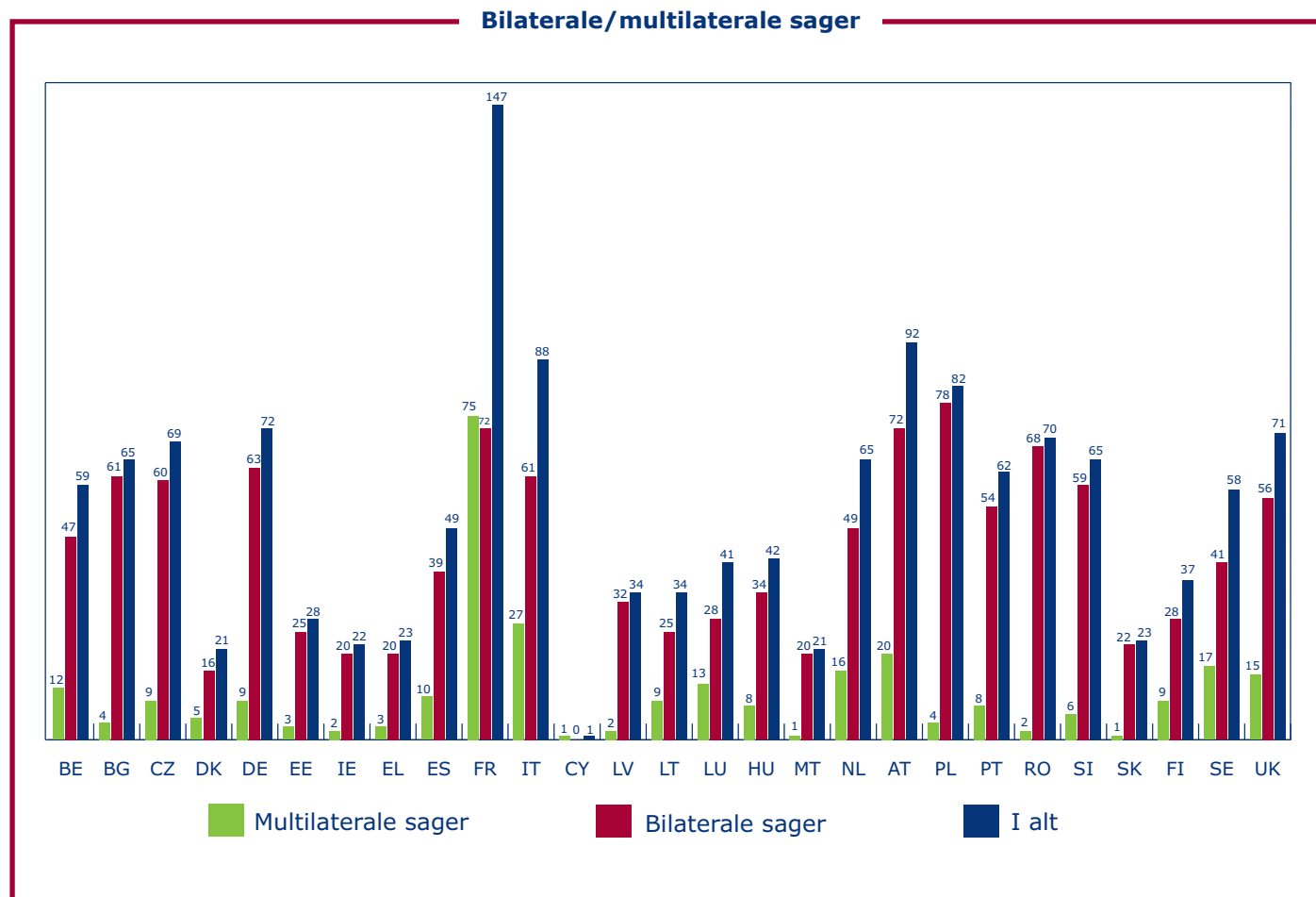
I 2011 registrerede Eurojust 1 441 sager, og dermed fortsatte den stigende tendens i antallet af sager, der er blevet forelagt Eurojust af medlemsstaterne med anmodning om bistand siden 2002. Cirka 20 % af disse sager omfattede tre eller flere medlemsstater.



Figur 2

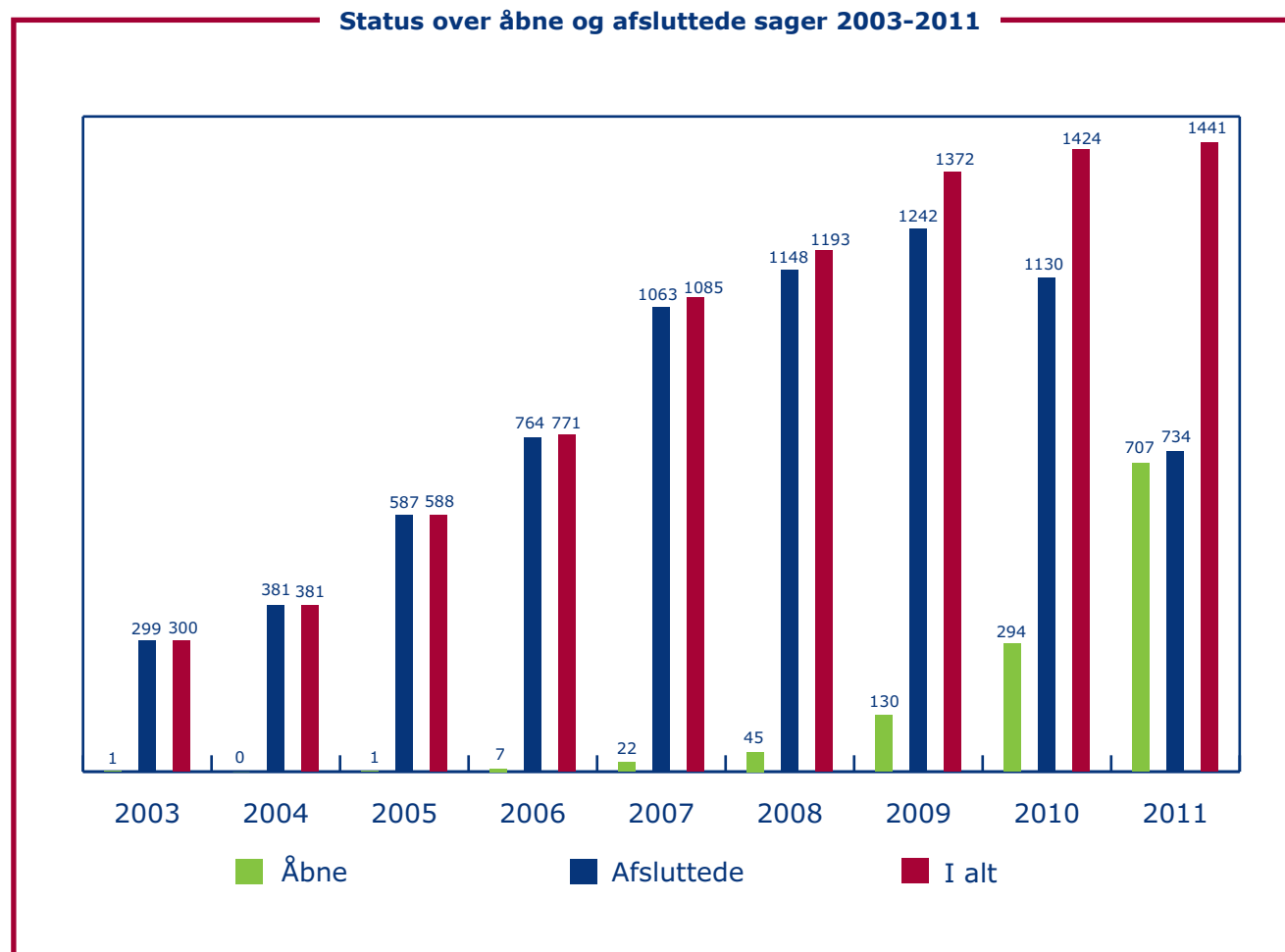
Figuren viser, hvor mange bilaterale og multilaterale sager der blev registreret af de enkelte nationale enheder i 2011.

En bilateral sag er ikke ensbetydende med en mindre alvorlig lovovertrædelse eller, at Eurojust kun skal inddrages i begrænset omfang. En bilateral sag hos Eurojust kan desuden være multilateral i en medlemsstat.



Figur 3

De nationale enheders sager omfatter ikke kun de sager, der er registreret i løbet af det pågældende år, men også de verserende sager fra tidligere år. Eurojust har i alt 500 verserende sager fra tidligere år (2003-2010), som stadig kræver opmærksomhed og bistand.



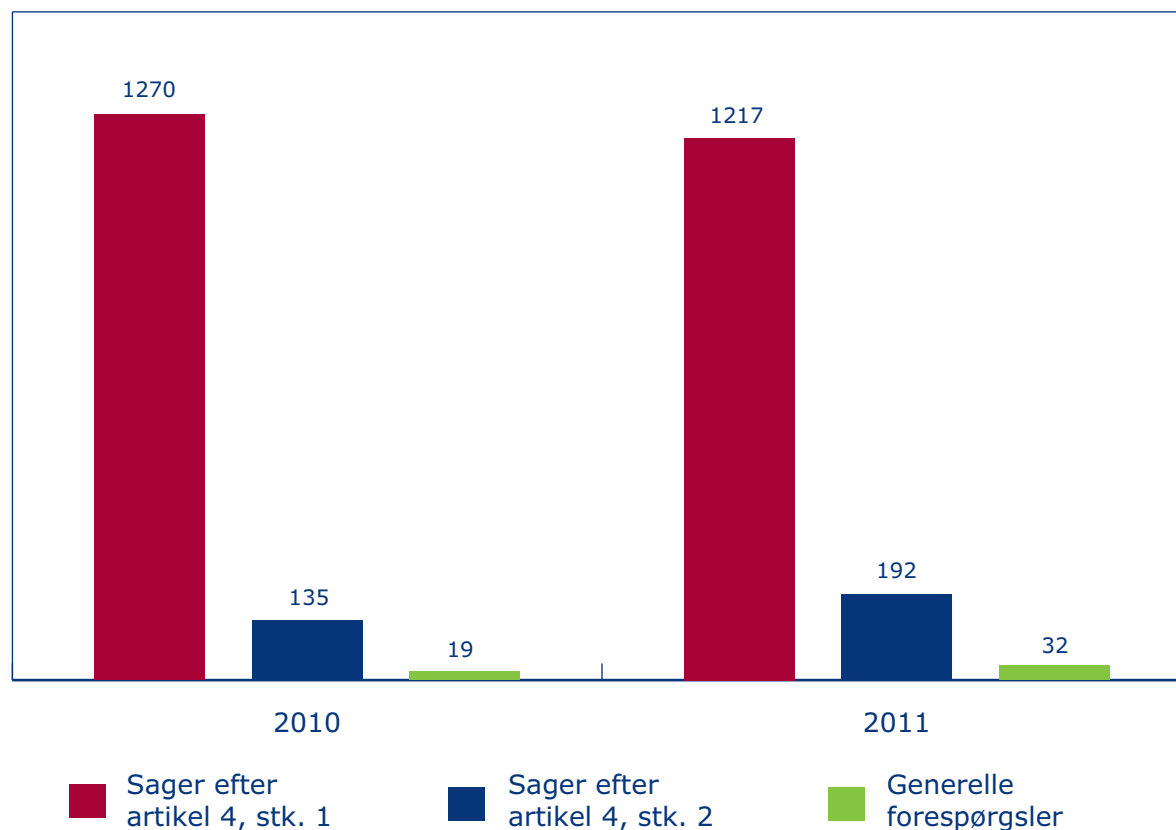
Figur 4

I henhold til artikel 4, stk. 1, i Eurojust-afgørelsen omfatter Eurojusts generelle kompetenceområder de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, med hensyn til hvilke Europol til enhver tid har kompetence og andre lovovertrædelser, der er begået i forbindelse med disse former for kriminalitet og disse lovovertrædelser.

Ved andre former for lovovertrædelser kan Eurojust desuden i overensstemmelse med sine mål og på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat medvirke til efterforskning og retsforfølgning i henhold til artikel 4, stk. 2.

Eurojust kan også på anmodning af en medlemsstat blive bedt om at yde bistand i forbindelse med spørgsmål eller emner af mere generel karakter, som ikke nødvendigvis er direkte forbundet med en igangværende operationel sag, det kan eksempelvis være om national lovgivning eller procedurer (generelle forespørgsler).

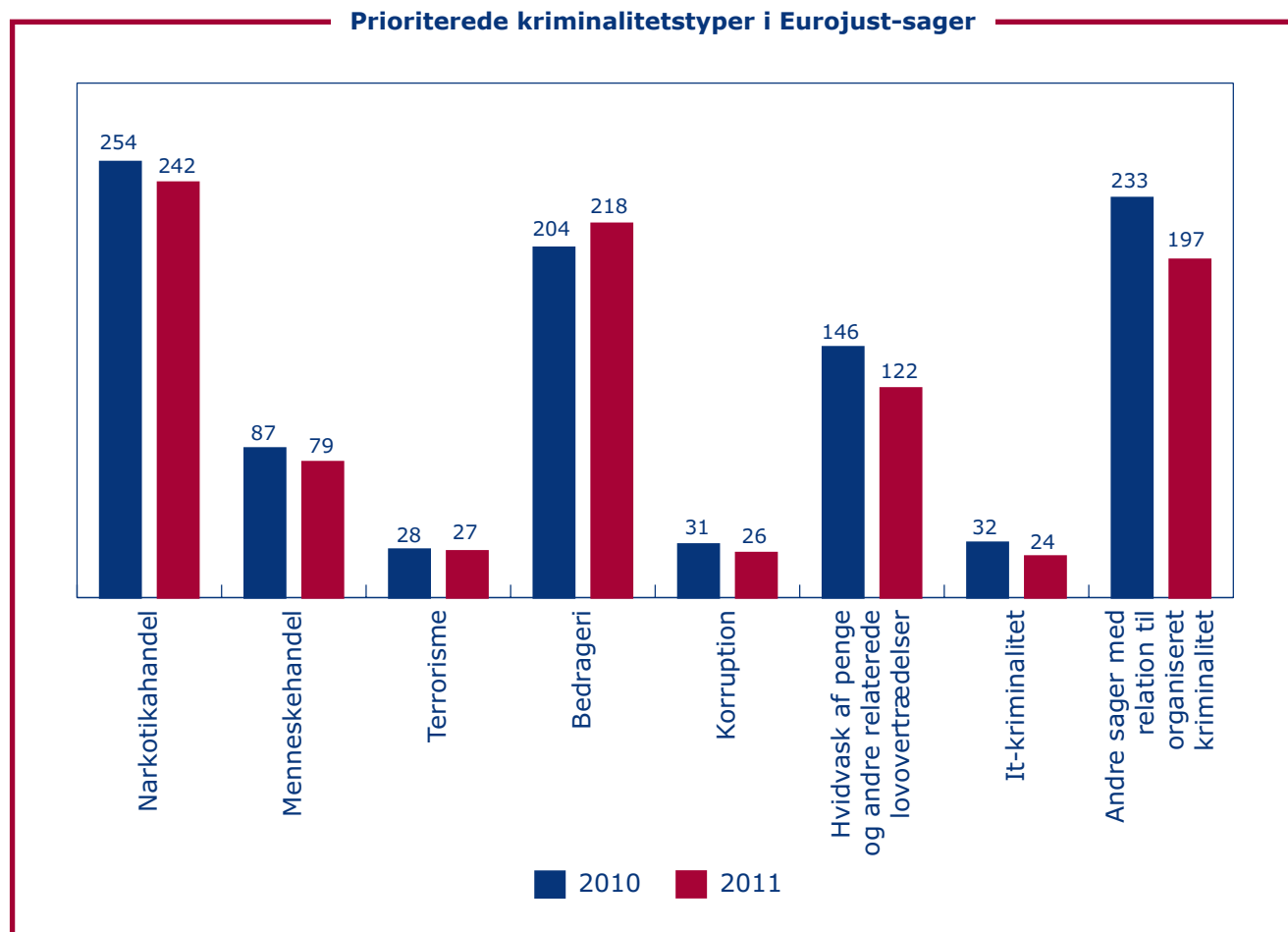
Generel klassifikation af sager



Figur 5

De operationelle prioritetsområder, der blev vedtaget af Eurojust i 2010-2011, omfatter narkotikahandel, menneskehandel, terrorisme, bedrageri, korruption, hvidvask af penge, it-kriminalitet samt andre aktiviteter i forbindelse med tilstedeværelsen af organiserede kriminelle grupper i økonomien.

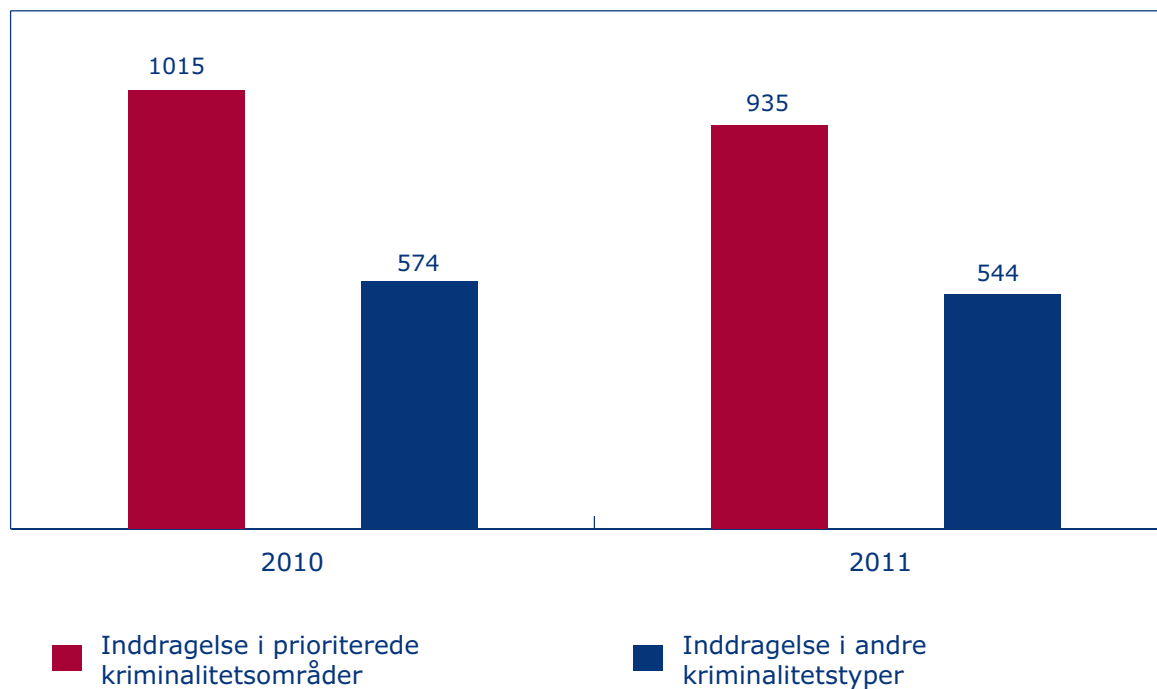
Figuren viser, hvor mange gange disse kriminalitetstyper var involveret i sager, der blev registreret hos Eurojust i 2010 og 2011. En sag kan omfatte mere end én kriminalitetstype. For yderligere oplysninger henvises til de relevante afsnit i kapitel 1.



Figur 6

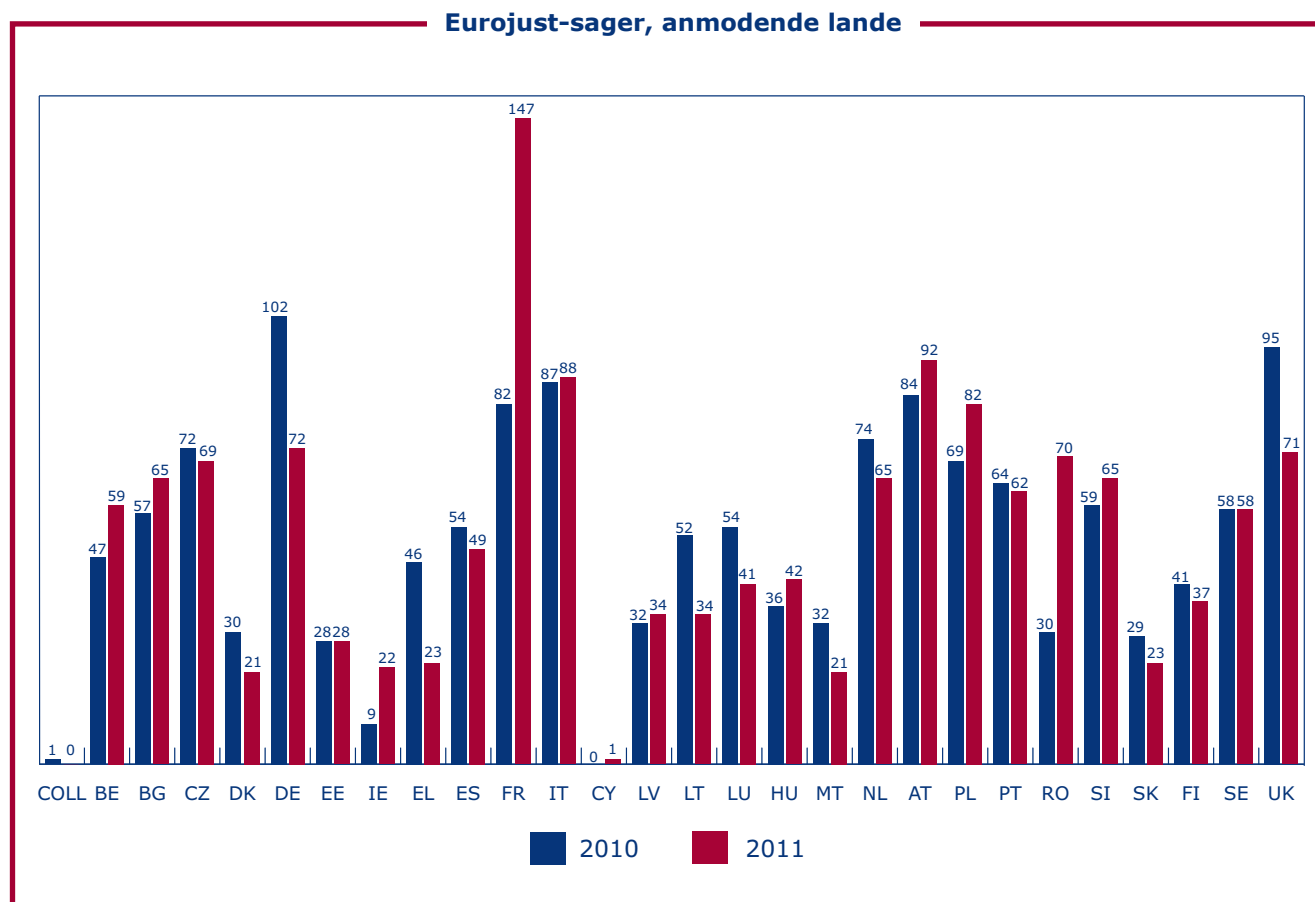
De operationelle prioritetsområder, der blev vedtaget af Eurojust i 2010-2011, omfatter narkotikahandel, menneskehandel, terrorisme, bedrageri, korruption, hvidvask af penge, it-kriminalitet samt andre aktiviteter i forbindelse med tilstedeværelsen af organiserede kriminelle grupper i økonomien.

Figuren viser, hvor mange gange disse prioriterede kriminalitetstyper samt andre kriminalitetstyper var involveret i sager, der blev registreret hos Eurojust i 2010 og 2011. En sag kan omfatte mere end én kriminalitetstype.

Prioriterede kriminalitetstyper og andre kriminalitetstyper i Eurojust-sager

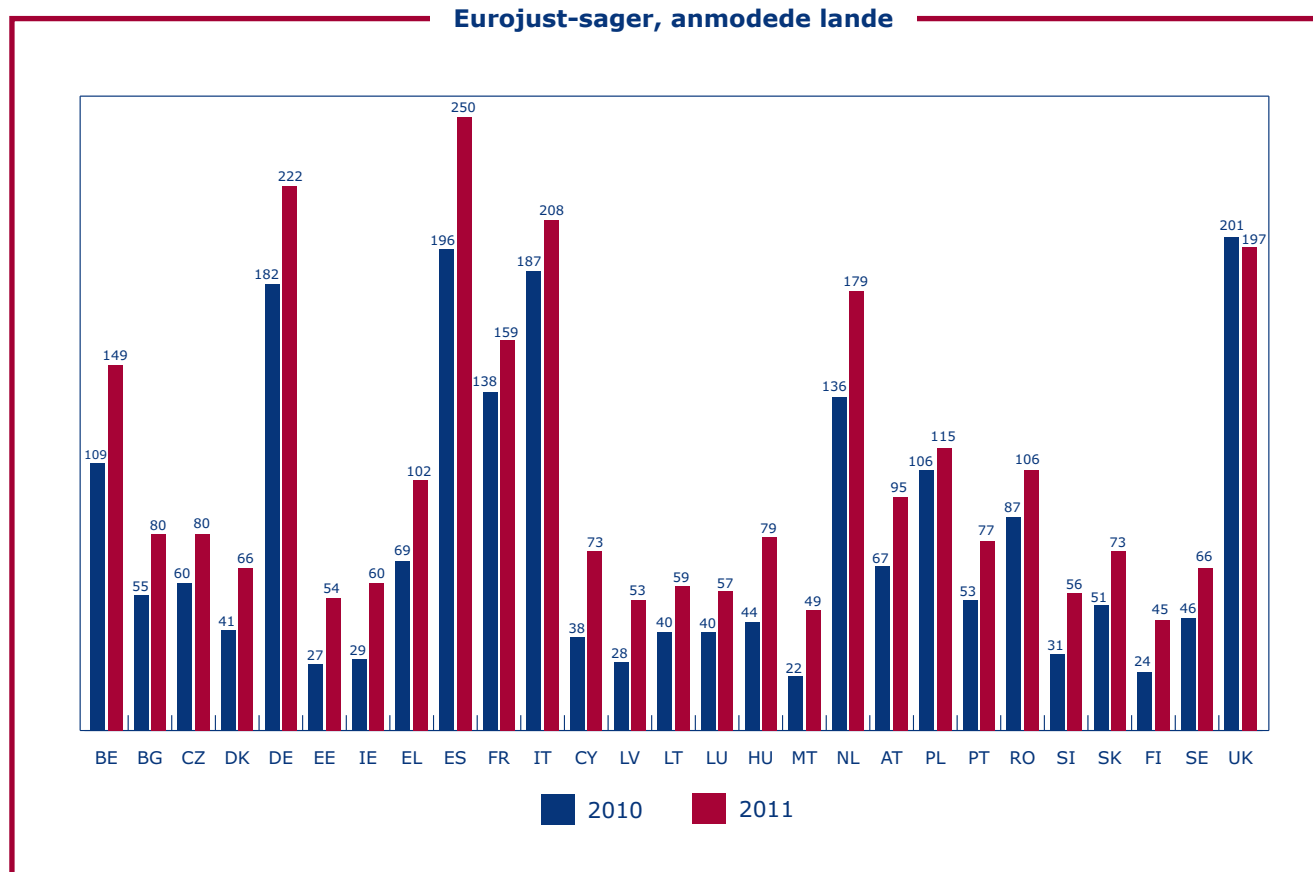
Figur 7

Figuren viser, hvor mange gange Eurojust blev bedt om bistand i 2010 og 2011 fordelt på hver af medlemsstaterne.



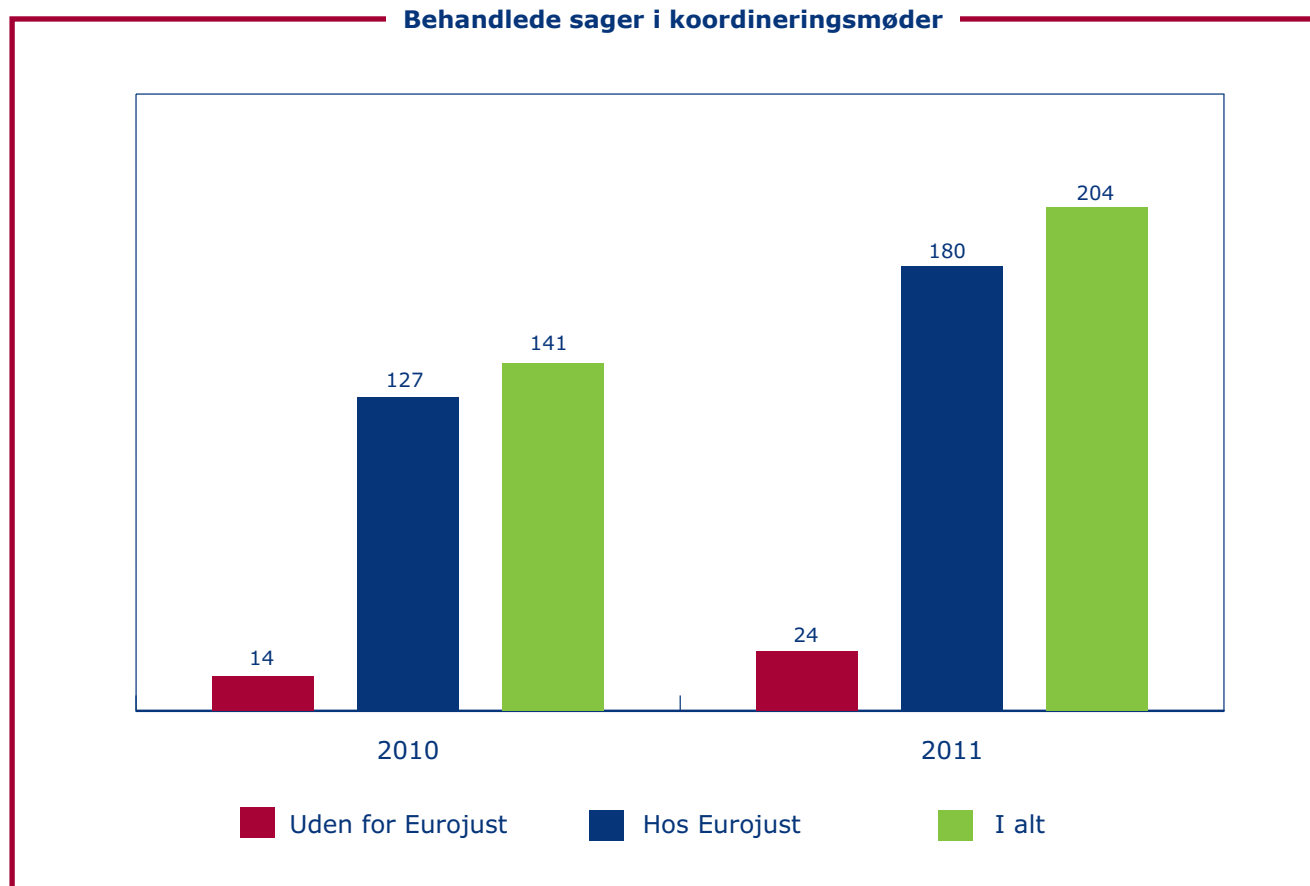
Figur 8

Figuren viser, hvor mange gange myndighederne i de enkelte medlemsstater blev bedt om bistand gennem Eurojust i 2010 og 2011.



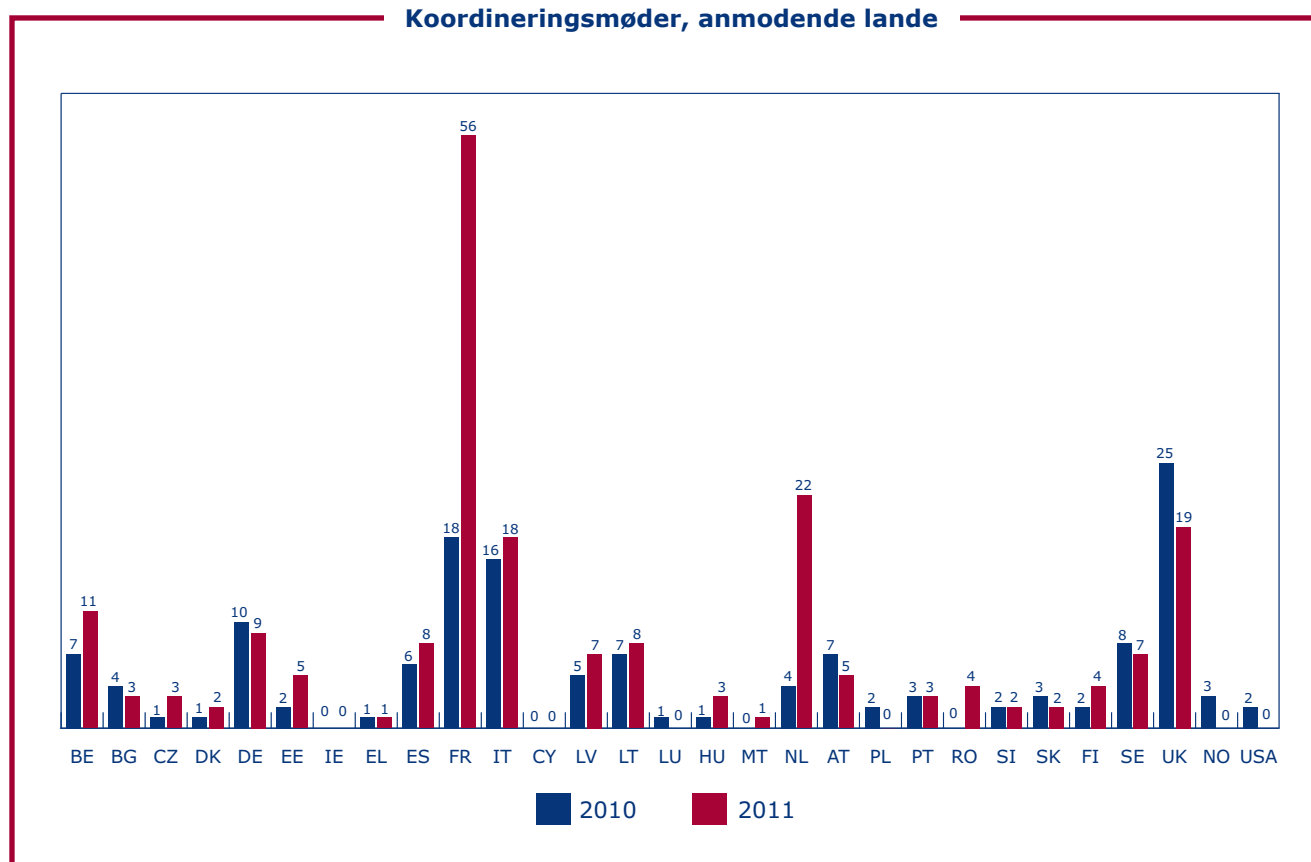
Figur 9

Figuren viser antallet af sager, der krævede et koordineringsmøde. Koordineringsmøderne afholdes normalt i Eurojusts lokaler i Haag. I visse tilfælde afholdes der koordineringsmøder uden for Eurojust i en medlemsstat eller et tredjeland.



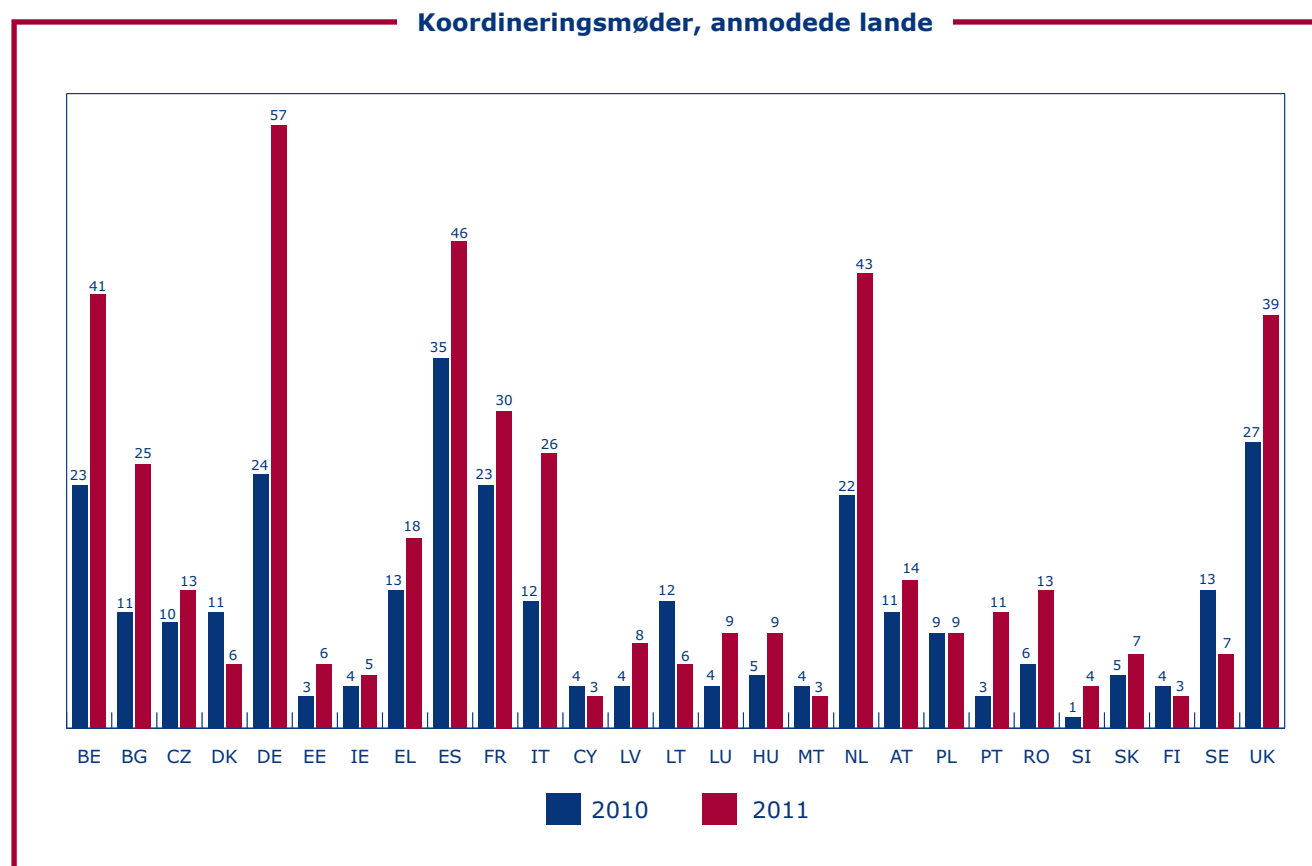
Figur 10

Figuren viser antallet af sager, der krævede et koordineringsmøde efter en anmodning om bistand fra en medlemsstat eller et tredjeland.



Figur 11

Figuren viser, hvor mange gange de enkelte medlemsstaters myndigheder deltog i Eurojust-koordineringsmøde efter at være blevet anmodet om bistand.





Eurojust bygning - Haagse Veste 1

Alle rettigheder forbeholdes. Denne publikation eller dele heraf må på ingen måde gengives eller anvendes grafisk, elektronisk eller mekanisk på anden vis, herunder til enhver form for kopiering, optagelse, registrering eller informationslagring og søgesystemer uden tilladelse fra Eurojust.

Fotos: Joannes Thuy, Leen De Zutter & Jacalyn Birk, Eurojust
Michel Mees, Haag
Zollkriminalamt, Köln, Tyskland

© 2012 Eurojust